

UOHSX00G2UMK

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0003/2022/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-15352/2022/500

Brno 9. 5. 2022

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 3. 1. 2022 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou:

- zadavatel – Karlovarský kraj, IČO 70891168, se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary - Dvory,
- navrhovatel – společnost „CNG autobusy pro Karlovarský kraj“, se sídlem Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy, založená na základě smlouvy o společnosti ze dne 19. 7. 2021 za účelem podání společné nabídky do zadávacího řízení, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 5. 1. 2022 společností SOR Libchavy spol. s r.o., IČO 15030865, se sídlem Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy a jejíž společníky jsou
 - SOR Libchavy spol. s r.o., IČO 15030865, se sídlem Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy,
 - Dekstra Bus a.s., IČO 05995817, se sídlem Chrudimská 29, Dolní Bučice, 285 71 Vrdy, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 5. 1. 2022 společností SOR Libchavy spol. s r.o., IČO 15030865, se sídlem Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Nákup CNG autobusů pro Karlovarský kraj“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 7. 6. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 10. 6. 2021 pod ev. č. Z2021-020615,

ve znění pozdějších oprav a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 11. 6. 2021 pod ev. č. 2021/S 112-291652, ve znění pozdějších oprav,

rozhodl takto:

I.

Návrh navrhovatele – společnosti „CNG autobusy pro Karlovarský kraj“, se sídlem Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy, založené na základě smlouvy o společnosti ze dne 19. 7. 2021 za účelem podání společné nabídky do zadávacího řízení, jejíž společníky jsou

- SOR Libchavy spol. s r.o., IČO 15030865, se sídlem Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy,
- Dekstra Bus a.s., IČO 05995817, se sídlem Chrudimská 29, Dolní Bučice, 285 71 Vrdy,

– ze dne 3. 1. 2022 **se podle ustanovení § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, zamítá**, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

II.

Žádosti navrhovatele – společnosti „CNG autobusy pro Karlovarský kraj“, se sídlem Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy, založené na základě smlouvy o společnosti ze dne 19. 7. 2021 za účelem podání společné nabídky do zadávacího řízení, jejíž společníky jsou

- SOR Libchavy spol. s r.o., IČO 15030865, se sídlem Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy,
- Dekstra Bus a.s., IČO 05995817, se sídlem Chrudimská 29, Dolní Bučice, 285 71 Vrdy

– ze dne 26. 4. 2022 **o přerušení správního řízení vedeného** u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže **pod sp. zn. ÚOHS-S0003/2022/VZ se nevyhovuje**.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Karlovarský kraj, IČO 70891168, se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary - Dvory (dále jen „zadavatel“) – jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) – zahájil dne 7. 6. 2021 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Nákup CNG autobusů pro Karlovarský kraj“ (dále jen „veřejná zakázka“ nebo „zadávací řízení“). Oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 10. 6. 2021 pod ev. č. zakázky Z2021-020615, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11. 6. 2021 pod ev. č. 2021/S 112-291652, ve znění pozdějších oprav.
2. Podle bodu 2.2 zadávací dokumentace uveřejněné na profilu zadavatele dostupném z https://ezak.kr-karlovarsky.cz/contract_display_4606.html dne 10. 6. 2021 (dále jen „zadávací dokumentace“) je účelem šetřené veřejné zakázky „...uzavření kupní smlouvy na dodávku příměstských CNG autobusů a smlouvy o poskytování služeb full-service CNG autobusů po dobu 10 let.“.
3. Podle bodu 2.2 zadávací dokumentace je předmětem veřejné zakázky „...nákup příměstských nízkoemisních autobusů určených k zajištění dopravní obslužnosti veřejnou autobusovou

dopravou ve čtyřech oblastech Karlovarského kraje, které budou využívat alternativní palivo CNG a splňovat aktuálně platnou emisní normu EURO 6/EURO VI.

Předmětem veřejné zakázky je dodávka celkem 109 nízkokapacitních CNG autobusů o délce maximálně 8,5 m (dále jen „malý autobus“), přičemž 11 těchto malých autobusů bude vybaveno tažným zařízením, a dodávka 61 velkokapacitních CNG autobusů o délce maximálně 11 m (dále jen „střední autobus“), přičemž 13 těchto středních autobusů bude vybaveno tažným zařízením a dalších 13 středních autobusů bude vybaveno přípravou na montáž skiboxu a nosiče kol. Současné vybavení tažným zařízením a přípravou na montáž skiboxu a nosiče kol se nepřipouští.

Předmětem veřejné zakázky je taktéž dodávka 8 sad revizorských zařízení.

(...)

Součástí předmětu veřejné zakázky je dále zajištění komplexních servisních služeb k dodaným autobusům (tzv. full-service) a jejich provozuschopnosti po dobu 10 let. Konkrétní specifikace těchto služeb je uvedena v závazném vzoru smlouvy o poskytování služeb full-service, který tvoří přílohu č. 6 této zadávací dokumentace (dále jen „závazný vzor servisní smlouvy“).

4. Z dokumentu s názvem „Protokol o prvním jednání hodnotící komise“ ze dne 15. 9. 2021 vyplývá, že ve lhůtě pro podání nabídek zadavatel obdržel celkem 1 nabídku, a to nabídku navrhovatele – společnosti „CNG autobusy pro Karlovarský kraj“, se sídlem Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy, založené na základě smlouvy o společnosti ze dne 19. 7. 2021 za účelem podání společné nabídky do zadávacího řízení, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 5. 1. 2022 společností SOR Libchavy spol. s r.o., IČO 15030865, se sídlem Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy a jejíž společníky jsou
 - SOR Libchavy spol. s r.o., IČO 15030865, se sídlem Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy,
 - Dekstra Bus a.s., IČO 05995817, se sídlem Chrudimská 29, Dolní Bučice, 285 71 Vrды, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 5. 1. 2022 společností SOR Libchavy spol. s r.o., IČO 15030865, se sídlem Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy (dále jen „navrhovatel“).
5. Z dokumentu s názvem „Usnesení z 52. jednání Rady Karlovarského kraje, které se uskutečnilo dne 22. listopadu 2021 v budově Krajského úřadu Karlovarského kraje v době od 9:00 do 11:25 hodin a od 11:35 do 12:57 hodin vyplývá, že Rada Karlovarského kraje schvaluje rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, podle návrhu. Současně z dokumentu s názvem „Rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení“ ze dne 23. 11. 2021 a z dokumentu s názvem „Sdělení zadavatele o zrušení zadávacího řízení“ ze dne 23. 11. 2021 vyplývá, že zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona. Sdělení zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 23. 11. 2021 obdržel navrhovatel téhož dne.
6. Navrhovatel proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení podal dne 7. 12. 2021 námítky (dále jen „námítky“), o nichž zadavatel rozhodl dne 22. 12. 2021 tak, že podané námítky odmítl. Rozhodnutí o námítkách navrhovatele ze dne 22. 12. 2021 (dále jen „rozhodnutí o námítkách“) bylo navrhovateli doručeno téhož dne. Navrhovatel nesouhlasil se způsobem vyřízení námitek, a proto dne 3. 1. 2022 podal k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh

na přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky z téhož dne (dále jen „návrh“).

II. OBSAH NÁVRHU

7. Navrhovatel úvodem svého návrhu konstatuje, že je přesvědčen o nezákonnosti postupu zadavatele v zadávacím řízení, když má za to, že zadavatel rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení i následné sdělení o zrušení zadávacího řízení učinil v rozporu se zákonem. A vzhledem k tomu, že zadavatel jeho námitky, které proti sdělení zadavatele o zrušení zadávacího řízení a proti jeho rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení podal, odmítl, a navrhovatel na nezákonnosti postupu zadavatele trvá, podává návrh.
8. V rámci odůvodnění svého návrhu uvádí navrhovatel níže vyjmenované důvody, které následně blíže rozvádí:
 - porušení § 245 odst. 1 zákona
 - vydání rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení věcně nepříslušným orgánem
 - porušení § 127 odst. 2 písm. h) zákona
 - porušení základních zásad zákona
 - rozpor s obecně závaznými právními předpisy (předsmluvní odpovědnost)
 - účelovost rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ve vztahu k tvrzené nevýhodnosti nabídky navrhovatele

K porušení § 245 odst. 1 zákona

9. Navrhovatel konstatuje, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách nevypořádal několik podstatných argumentů, čímž porušil svou povinnost dle § 245 odst. 1 zákona vyjádřit se podrobně a srozumitelně ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách. Navrhovatel tuto vadu rozhodnutí o námitkách spatřuje minimálně v těchto částech: str. 11 druhý odstavec námitek, str. 15 první odstavec námitek, jak uvedeno podrobněji dále.
10. Navrhovatel v návrhu uvádí, že v části námitek nazvané „Předsmluvní odpovědnost“ (na str. 11, druhý odstavec dole) namítal, že *„...součástí povinnosti zadavatele postupovat v souladu se základními zásadami dle § 6 odst. 1 ZZVZ transparentně a přiměřeně je rovněž povinnost zadavatele dodržovat obecně závazné právní předpisy. Nelze v žádném případě přistoupit na to, že zadavatel zatíží zadávací řízení zásadní vadou rozporu s obecně závaznými právními předpisy, a zadávací řízení bude přesto posouzeno ze strany orgánu dozoru jako transparentní. Rovněž je třeba naprosto odmítnout, že nezákonné porušení ustanovení OZ by mohlo být nazíráno jako „přiměřené“ jednání zadavatele ve smyslu § 6 odst. 1 ZZVZ. Navrhovatel tak namítá porušení základních zásad dle § 6 odst. 1 ZZVZ rovněž tím, že zadavateli vznikla předsmluvní odpovědnost a jejím porušením by zadavatel způsobil škodu navrhovateli...“*, přičemž ale zadavatel dle navrhovatele v rozhodnutí o námitkách reagoval pouze obecným tvrzením, když uvedl, že *„...nepostupoval v rozporu se ZZVZ, když zrušil zadávací řízení z důvodu výslovně připuštěného zákonem, tj. zadavatel se nedopustil žádného porušení ZZVZ. Argumentace stěžovatele v rámci této části námitek se dále týká povinností zadavatele dle*

občanského zákoníku, nikoliv porušení ZZVZ, tj. tato argumentace je z hlediska rozhodnutí o námitkách zcela irelevantní a lze ji tak odmítnout...“, a založení jeho předsmluvní odpovědnosti odmítl. Navrhovatel současně konstatuje, že zadavatel se v rozhodnutí o námitkách vůbec nevyjádřil ani k námitce porušení zásady přiměřenosti ve vztahu k postupu zadavatele, který je v rozporu s obecně závaznými právní předpisy, přičemž za vypořádání této námitky navrhovatel nepovažuje konstatování zadavatele, že k porušení právních předpisů nedošlo, případně že se jedná o „civilněprávní nárok, tedy tato argumentace je z hlediska rozhodnutí o námitkách irelevantní“. Dle navrhovatele uvedená námitka ve své podstatě překračuje úvahu, zda k porušení předsmluvní odpovědnosti došlo či nikoliv, a řeší – třeba pro případ, kdyby k tomu kompetentní soud konstatoval porušení předsmluvní odpovědnosti – zda je stav takového porušování právních předpisů v souladu se zásadou přiměřenosti, a tedy v souladu se zákonem či nikoliv.

11. Současně pak navrhovatel namítá, že se zadavatel nevyjádřil k jeho námitce na str. 15 odstavec první námitek, týkající se porušení zásady hospodárnosti zadavatelem tím, že v bezprostřední souvislosti se zrušením zadávacího řízení vynakládá finanční prostředky na přípravu nového zadávacího řízení, které by rušené zadávací řízení mělo nahradit, jak vyplývá dle navrhovatele z usnesení Rady Karlovarského kraje ze dne 22. 11. 2021. Otázku hospodárnosti svého postupu zadavatel dle navrhovatele řeší pouze v odst. 26 až 28 rozhodnutí o námitkách, kde se však nijak nevyjadřuje k nevhodnosti spočívající ve zbytečném vynakládání prostředků na přípravu nového zadávacího řízení. Za vyjádření zadavatele ve smyslu § 245 odst. 1 zákona navrhovatel nepovažuje tvrzení, že „...námitky proti úkonům v jiném zadávacím řízení nebo proti jinému zadávacímu řízení samotnému jsou v tomto ohledu nepřijatelné, nadto za situace, kdy žádné jiné zadávací řízení ani ještě nebylo zahájeno...“, neboť toto tvrzení jednak dle navrhovatele zjevně není zadavatelem zamýšleno jako vyjádření k předmětné námitce, a dále ani svým obsahem se nedotýká nákladů na přípravu nového zadávacího řízení, ale pouze případně v budoucnu zahájeného zadávacího řízení.

K tvrzení o vydání rozhodnutí věcně nepříslušným orgánem

12. Dále navrhovatel v návrhu konstatuje, že rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení bylo učiněno věcně nepříslušným orgánem, neboť toto rozhodnutí bylo učiněno dne 22. 11. 2021 Radou Karlovarského kraje (dále i jen „rada“) na jejím 52. jednání, v rámci bodu č. 72, ačkoliv Rada Karlovarského kraje nebyla oprávněna o zrušení zadávacího řízení rozhodnout, protože neměla věcnou příslušnost, která příslušela pouze Zastupitelstvu Karlovarského kraje (dále i jen „zastupitelstvo“). Napadené rozhodnutí je tak dle přesvědčení navrhovatele absolutně neplatným právním úkonem.
13. Navrhovatel v této souvislosti v návrhu uvádí, že Rada Karlovarského kraje svěřila otázku ukončení zadávacího řízení Zastupitelstvu Karlovarského kraje svým usnesením z 49. jednání dne 27. 10. 2021, kdy souhlasila a doporučila zastupitelstvu dvě konkrétní varianty ukončení zadávacího řízení. Zastupitelstvo Karlovarského kraje, když o dalším postupu v zadávacím řízení, konkrétně buď navýšení financování projektu a uzavření smlouvy (prezentováno jako varianta A), nebo zrušení zadávacího řízení a vyhlášení nového zadávacího řízení (prezentováno jako varianta B), jednalo na svém 12. jednání dne 1. 11. 2021, si pak otázku způsobu ukončení předmětného zadávacího řízení dle navrhovatele vyhradilo do své působnosti. Navrhovatel nesouhlasí s argumentací zadavatele, že zastupitelstvo na uvedeném

12. jednání dne 1. 11. 2021 rozhodovalo pouze o otázce navýšení finančního krytí, přičemž uvedený bod neschválilo, ani k tomuto bodu nepřijalo žádné usnesení, a tedy nestanovilo žádný rámeček, který by byl zrušením zadávacího řízení radou kraje překročen. Dle navrhovatele tím, že zastupitelstvo na uvedeném jednání jednalo rovněž o variantě zrušení zadávacího řízení, tím si vyhradilo rozhodnutí v této otázce a je dle navrhovatele nerozhodné, že věcně v dané věci nepřijalo žádný závěr. Navrhovatel s odkazem na komentářovou literaturu dovozuje přechod pravomocí v dané otázce na zastupitelstvo i jen zařazením do schváleného programu jednání (pokud nejde jen o bod „pro informaci“) a uzavírá, že v důsledku uvedeného postupu je rozhodnutí o ukončení předmětného zadávacího řízení vyhrazeno pouze do působnosti Zastupitelstva Karlovarského kraje a působnost Rady Karlovarského kraje v této otázce dle přesvědčení navrhovatele zaniká.

14. V této souvislosti navrhovatel současně konstatuje, že otázka působnosti Rady a Zastupitelstva Karlovarského kraje není otázkou související se zákonem, a tedy na řešení a vyřešení této otázky se nevztahuje věcná působnost Úřadu, avšak předmětná otázka představuje zásadní právní otázku, jejíž vyřešení dle navrhovatele fakticky i právně předchází posouzení a řešení všech ostatních navrhovatelem namítaných porušení zákona zadavatelem, proto žádá Úřad o přerušení správního řízení, neboť otázka platnosti či neplatnosti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení dle navrhovatele představuje „předběžnou otázku“, která „*musí být rozhodnuta k tomu věcně příslušným orgánem, tedy soudem, případně příslušným správním orgánem, kterýžto přezkum hodlá navrhovatel bezprostředně iniciovat.*“

K tvrzení o porušení § 127 odst. 2 písm. h) zákona

15. Navrhovatel dále v návrhu namítá, že ke zrušení zadávacího řízení došlo v rozporu s § 127 odst. 2 písm. h) zákona, když „*zadavatel již odeslal oznámení o výběru*“. Navrhovatel má totiž za to, že fakticky, „*materiálně k oznámení o výběru jeho nabídky došlo, když zadavatel navrhovateli odeslal dne 7. 10. 2021 výzvu k předložení dokladů dle § 122 odst. 3 ZZVZ*“, neboť dle navrhovatele ze samotného znění § 122 odst. 3 zákona vyplývá, že tato výzva je odesílána vždy pouze vybranému dodavateli, tedy až poté, co zadavatel rozhodl o výběru dodavatele a nadto sám zadavatel ve výzvě označuje navrhovatele za vybraného dodavatele. Navrhovatel v této souvislosti současně dovozuje, že ač citovaná výzva neobsahuje odůvodnění o výběru ve smyslu § 50 zákona, „*v případě, kdy je účastníkem řízení toliko jediný dodavatel, není odůvodnění výběru jeho nabídky z povahy věci nezbytnou součástí oznámení o výběru, když důvod pro výběr jeho nabídky je zcela zřejmý. V takovém řízení totiž zadavatel nemá na výběr z více nabídek, a proto ani nemusí podrobněji odůvodňovat, proč vybral právě jedinou podanou nabídku. To reflektuje také ustanovení § 123 ZZVZ, dle kterého v případě, kdy je účastníkem zadávacího řízení toliko jeden účastník, nemusí být součástí oznámení o výběru zpráva o hodnocení nabídek ani výsledek posouzení splnění podmínek účasti. Stejně tak dle § 122 odst. 2 ZZVZ nemusí být v takovém případě provedeno ani hodnocení, není tedy zřejmé, jaké jiné odůvodnění by měl zadavatel v oznámení vůbec uvádět, když důvod pro výběr daného dodavatele bude v takovém případě zcela zřejmý.*“
16. Navrhovatel rovněž nesouhlasí s interpretací ustanovení § 28 odst. 1 písm. h) zákona a v této souvislosti zadavatelem použité argumentace týkající se neformálního, interního či nezávazného výběru dodavatele, když dle navrhovatele zákon žádné interní neformální postupy zadavatelů neupravuje. Současně má navrhovatel za to, že „*...neodpovídá záměru zákonodárce, že zadavatel v této konečné fázi řízení, po provedení dílčích ukončovacích úkonů,*

se náhle rozhodne „zneužit“ § 127 odst. 2 písm. h) ZZVZ a do této konečné fáze „nečekaně“ vsunout rozhodnutí o zrušení, které mohlo být učiněno již bezprostředně po otevření nabídek. Zákonodárce měl totiž jistě důvod omezit užití předmětného ustanovení ZZVZ v určité fázi řízení, resp. měl jistě důvod vyloučit aplikaci tohoto ustanovení v konečné fázi řízení. Jde proto plně k tíži zadavatele, že zadavatel materiálně naplnil podmínku dle § 127 odst. 2 písm. h) ZZVZ, když všem účastníkům odeslal materiální oznámení o výběru, přičemž tento výklad navrhovatele je plně v souladu s logikou a účelem předmětné omezující podmínky obsažené v § 127 odst. 2 písm. h) ZZVZ. Výklad navrhovatele je rovněž v souladu se zásadou restriktivního výkladu možností zrušení zadávacího řízení jako poslední možnosti. Naopak výklad zadavatele se zde jeví přepjatě formalistický, bazírující na formálním označení úkonu zadavatele, aniž by ZZVZ takové formální oznámení vyžadovalo.“

17. Navrhovatel také nesouhlasí s argumentací zadavatele v rozhodnutí o námitkách, že odeslání výzvy dle § 122 odst. 3 zákona jakožto výzvy k součinnosti nemůže být považováno za oznámení o výběru, neboť neobsahuje zákonem požadované skutečnosti. Dle navrhovatele výzva obsahovala náležitosti dle zákona. A i zákonná možnost, aby výzva k součinnosti předcházela formálnímu oznámení o výběru, nevylučuje, aby tato výzva byla fakticky oznámením o výběru, zvláště za specifických okolností (jediný účastník řízení a podle navrhovatele s tím spojené odpadnutí povinnosti hodnotit nabídky a výběr podrobně odůvodňovat). Navrhovatel má současně za to, že případný dvojí možný výklad konkrétního úkonu musí jít vždy k tíži zadavateli.

K tvrzení o porušení základních zásad

18. Navrhovatel v návrhu konstatuje, že zadavatel je při všech svých úkonech vázán základními zásadami dle § 6 odst. 1 a odst. 2 zákona. I v případě zrušení zadávacího řízení je tak zadavatel dle navrhovatele povinen postupovat v souladu se základními zásadami zadávacího řízení a jednotlivé důvody pro zrušení zadávacího řízení musí být vykládány restriktivně. Navrhovatel je současně přesvědčen, že i při formálním splnění požadavků § 127 odst. 2 písm. h) zákona může za specifických okolností dojít k porušení uvedených zásad. Navrhovatel tak nesouhlasí se stanoviskem zadavatele, že „...v případě, že ZZVZ výslovně umožňuje zrušit zadávací řízení až do okamžiku odeslání oznámení o výběru (což v daném případě odesláno nebylo), tak využití této možnosti a práva zadavatele nemůže zakládat jakýkoliv rozpor se základními zásadami zadávacího řízení...“. V šetřeném případě je dle navrhovatele „zásadní rozdíl, pokud by zadavatel využil možnost dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona bezprostředně po otevření nabídek, kdy se o této možnosti dozví, nebo pokud se zadavatel rozhodne tuto možnost využít poté, když již rozsáhle jednal o uzavření smlouvy, kdy učinil kroky směřující k výběru a současně když z řady dalších indicií a prohlášení představitelů zadavatele je zřejmé, že důvody zrušení jsou jiné, přičemž využití § 127 odst. 2 písm. h) ZZVZ je pouze vítaná záminka.“. Navrhovatel tak sledává porušení zásady transparentnosti a přiměřenosti v postupu zadavatele podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona, když předtím již odeslal materiální oznámení o výběru. Za netransparentní rovněž považuje situaci, kdy zadavatel v rozporu s § 123 zákona bez zbytečného odkladu po rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele neodeslal formální oznámení o výběru.
19. Za porušení zásady transparentnosti a případně i zákazu diskriminace považuje navrhovatel v souvislosti s postupem zadavatele i porušení legitimního očekávání navrhovatele, že dojde k podpisu smlouvy. Dle navrhovatele je „porušení legitimního očekávání účastníka či

jakéhokoli jiného jednání účastníka konaného v dobré víře je nepochybně porušením transparentnosti postupu zadavatele, případně i aktem diskriminace takto dotčeného účastníka.“

20. Navrhovatel rovněž v návrhu namítá porušení zásady hospodárnosti, přičemž se neztotožňuje s argumentací zadavatele ohledně ekonomické výhodnosti nabídky coby pouze subjektivního názoru navrhovatele nebo odmítání navrhovatelova tvrzení o ohrožení možnosti čerpat dotaci či tvrzení navrhovatele, že je fakticky vyloučeno, aby v jakémkoli zadávacím řízení zadavatel obdržel lepší nabídky s nižší nabídkovou cenou, a to s ohledem na rostoucí ceny materiálů.

K tvrzení o předšmluvní odpovědnosti

21. Navrhovatel dále namítal ve svém návrhu, že *„zadávací řízení fakticky dospělo do fáze, kdy je nutno konstatovat, že jednání stran – za které se považuje i postup dle ZZVZ – dospělo tak daleko, že se uzavření smlouvy jevílo jako vysoce pravděpodobné ve smyslu § 1729 odst. 1 OZ.“*. Navrhovatel současně uvádí, že mezi ním a zadavatelem proběhla rozsáhlá komunikace ohledně podoby budoucího smluvního vztahu, přičemž z obsahu těchto jednání byla dle navrhovatele jednoznačně patrná vůle zadavatele dospět k uzavření smlouvy. V této souvislosti uvádí mj. výzvu zadavatele ze dne 10. 9. 2021, kde zadavatel vyzval navrhovatele k *„projednání vybraných aspektů budoucího smluvního vztahu na realizaci této veřejné zakázky, a to s Vámi jakožto případným budoucím dodavatelem této veřejné zakázky“*, jako i další dílčí jednání, ze kterých dovozuje vysokou pravděpodobnost uzavření smlouvy, jež dle přesvědčení navrhovatele zakládá předšmluvní odpovědnost zadavatele jako „kontraktační strany“ ve smyslu zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Navrhovatel odmítá jako nesprávný a přehnaně formalistický závěr zadavatele, že předšmluvní odpovědnost, resp. domněnku vysoké míry pravděpodobnosti o uzavření smlouvy je způsobilé založit až oznámení o výběru dodavatele či dokonce uplynutí blokační lhůty. Navrhovatel postup zadavatele v souvislosti s ukončením jednání o uzavření smluv považuje za nepoctivé jednání, neboť důvodné očekávání navrhovatele svým postupem vyvolal. V této souvislosti navrhovatel s odkazem na judikaturu vyslovuje přesvědčení, že na zadávací řízení je nutno nahlížet jako na civilní kontraktační proces modifikovaný zákonem a zadavatele tak dle navrhovatele stihá obecná odpovědnost za škodu, což ale nelze bagatelizovat poukazem na to, že případnou škodu z titulu předšmluvní odpovědnosti zadavatele je navrhovatel oprávněn vymáhat před soudy v rámci civilního řízení. Navrhovatel v této souvislosti rovněž zdůrazňuje, že *„v dobré víře, že jednání zadavatel je poctivé a upřímně směřuje k uzavření smlouvy, již nakoupil (či závazně objednal) část materiálu nezbytného pro realizaci předmětu plnění, neboť vzhledem ke všeobecně známé situaci na světových trzích vyvolané opakovanými epidemiemi nemoci Covid19 jsou dodavatelsko-odběratelské vztahy značně nejisté a navrhovatel tedy již nyní musel zahájit přípravy, aby byl v budoucnu schopen dodržet zadavatelem stanovené termíny plnění. Navrhovatel tak činil rovněž s vědomím toho, že případné zdržení plnění je pro zadavatele prakticky vyloučeno z důvodu povinnosti zadavatele čerpat dotaci na předmět plnění v termínu do června 2023. V neposlední řadě pak (...) v dobré víře již dnes ve svých výrobních programech připravili dostatečnou kapacitu pro to, aby předmět plnění mohl být řádně realizován.“*

K tvrzení o účelovém rozhodnutí a výhodnosti podané nabídky

22. Navrhovatel zároveň v návrhu namítá účelovost postupu zadavatele, kterou shledává mj. v tom, že dle jeho názoru primárním důvodem zrušení zadávacího řízení nebyla skutečnost, „...že zadavatel obdržel pouze jedinou nabídku, ale skutečnost, že zadavatel považoval podanou nabídku za nevýhodnou, aniž by však toto své přesvědčení odůvodnil...“. Současně má navrhovatel za to, že využití postupu dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona v takovém případě „představuje zneužití práva, které nemůže požívat veřejnoprávní ochrany“. Rovněž tak dle přesvědčení navrhovatele „...postup zadavatele vykazuje znaky svévole, čímž je porušena jak zásada transparentnosti, tak potenciálně i zásada zákazu diskriminace.“.
23. Navrhovatel účelovost rozhodnutí zadavatele shledává i s odkazem na vyjádření hejtmána Karlovarského kraje, coby statutárního zástupce zadavatele, na oficiálním účtu Karlovarského kraje na sociální síti Twitter ze dne 23. 11. 2021, ve kterém je za důvod zrušení zadávacího řízení označeno „nesplnění podmínek zadávacího řízení“, což navrhovatel považuje za nepravdivé, když dle jeho přesvědčení jednoznačně prokázal splnění všech zadávacích podmínek a v tomto smyslu nebyla ze strany zadavatele vnesena žádná pochybnost. Dále zde navrhovatel namítá, že se v předmětném vyjádření uvádí, že zadavatel bezprostředně zahájí nové zadávací řízení na rozdělený předmět plnění, ve kterém předpokládá obdržet výhodnější nabídkové ceny. Navrhovatel považuje citované vyjádření za zřejmý důkaz účelovosti postupu zadavatele, kdy zjevně přímým důvodem zrušení zadávacího řízení byla nikoliv skutečnost, že byla podána jedna nabídka, ale skutečnost, že zadavatel nebyl s touto nabídkou, či možná s osobou dodavatele spokojen. Odmítá přitom argumentaci zadavatele, že se „...jedná o irelevantní námitku, jelikož prohlášení na sociální síti Twitter rozhodně není úkonem v rámci zadávacího řízení, proti kterému by mohla být podána námitka...“, neboť uvedené tvrzení považuje za relevantní součást postoje a postupu zadavatele, i případné netransparentnosti.
24. Navrhovatel napadá i pochybnosti zadavatele o výhodnosti nabídky navrhovatele, neboť zadavatel argumentaci navrhovatele v rozhodnutí o námitkách odmítl „paušálním tvrzením“, že se jedná pouze o subjektivní názory navrhovatele. Navrhovatel se odkazuje v této souvislosti na svou argumentaci v námitkách.
25. Závěrem svého návrhu navrhovatel konstatuje, že zrušení předmětného zadávacího řízení bylo učiněno nezákonně, stejně jako i sdělení zadavatele o zrušení zadávacího řízení je tudíž nezákonné. Rozhodnutí o námitkách bylo rovněž učiněno v rozporu se zákonem. Navrhovatel v návaznosti na uvedené skutečnosti žádá o zrušení rozhodnutí o námitkách a zrušení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

26. Úřad obdržel návrh navrhovatele dne 3. 1. 2022 a tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.
27. Účastníky řízení podle § 256 zákona jsou:
- zadavatel,
 - navrhovatel.

28. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem č. j. ÚOHS-00513/2022/511 ze dne 5. 1. 2022.
29. Dne 13. 1. 2022 a dne 14. 1. 2022 obdržel Úřad prostřednictvím podatelny Úřadu (na technických nosičích dat – 2ks DVD) od zadavatele dokumentaci o zadávacím řízení. Dne 13. 1. 2022 bylo dále Úřadu doručeno vyjádření zadavatele k podanému návrhu.

Vyjádření zadavatele ze dne 13. 1. 2022

30. Zadavatel v úvodu svého vyjádření konstatuje, že navrhovatel v návrhu tvrdí, že v rámci rozhodnutí o námitkách nevypořádal několik podstatných argumentů, s čímž zadavatel nesouhlasí a s odkazem na relevantní judikaturu k tomu uvádí, že veškeré námitky navrhovatele dostatečně, přezkoumatelně a vyčerpávajícím způsobem vypořádal, když je zcela zřejmé, z jakých důvodů jednotlivé námitky odmítl. Zadavatel se neztotožňuje s tvrzením navrhovatele, že by nevypořádal několik podstatných argumentů, které by snad dokonce měly tvořit samostatné námitkové body.

K tvrzení ohledně porušení § 245 odst. 1 zákona

31. Ve vztahu k tvrzení vztahujícímu se k předšmluvní odpovědnosti, že zadavatel je povinen dodržovat obecně závazné právní předpisy a že nezákonné porušení občanského zákoníku je porušení zásady přiměřenosti, zadavatel ve svém vyjádření zdůraznil, že se nejedná o samostatnou námitku, když porušení zásady přiměřenosti dle tvrzení navrhovatele může být situace, kdy dojde k porušení občanského zákoníku, tj., jak uvádí zadavatel, tato námitka má přímou souvislost s tím, zda zadavatel porušil svoji předšmluvní odpovědnost a tím tedy i občanský zákoník. Zadavatel dle svých slov uvedené obsáhle zdůvodnil v rozhodnutí o námitkách, tedy nelze dle jeho názoru považovat námitku za nevypořádanou. Zadavatel k tomu mj. uvedl, že *„...postup zrušení zadávacího řízení před odesláním oznámení o výběru je výslovně umožněn ZZVZ a jako takový nemůže být v rozporu se žádnými zásadami zadávacího řízení. Tvrzení, že postup zadavatele byl netransparentní a nepřiměřený z toho důvodu, že stěžovatel očekával uzavření smlouvy a vzniká tak na straně zadavatele předšmluvní odpovědnost, tak zadavatel odmítá.“* Danou námitku tak zadavatel dle jeho názoru vypořádal.
32. Zadavatel dále dle svého vyjádření v rozhodnutí o námitkách uvedl a rozsáhle zdůvodnil, proč nebyla porušena předšmluvní odpovědnost, tj. proč nedošlo k porušení občanského zákoníku, přičemž touto argumentací byla odmítnuta i námitka, že porušením předšmluvní odpovědnosti došlo k porušení zásady přiměřenosti. A jestliže navrhovatel v návrhu uvádí, že nedošlo k vypořádání této námitky, jelikož *„vypořádáním této dílčí námitky rozhodně není konstatování zadavatele, že k porušení právních předpisů nedošlo“*, tak s tímto tvrzením zadavatel nesouhlasí, neboť dle jeho názoru, pokud nedošlo v daném případě k porušení právních předpisů, tak je zcela irrelevantní, zda by nějaké potenciální porušení právních předpisů mohlo být považováno za porušení zásady přiměřenosti. Zadavatel má (i s odkazem na příslušnou judikaturu) za to, že navrhovatel spíše nesouhlasí s vypořádáním této námitky z jeho strany, avšak nesouhlas s věcným vypořádáním nezakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách. Zadavatel má současně za to, že není oprávněn poskytovat navrhovateli nějaký závazný právní názor, zda lze obecně považovat porušení předšmluvní odpovědnosti za porušení zásady přiměřenosti či nikoliv, a v tomto smyslu se dle vlastního přesvědčení ani nemůže vyjadřovat k nějaké hypotetické situaci, která v daném případě nenastala. Jeho povinností je přezkoumat námitky stěžovatele ve vztahu ke konkrétnímu

zadávacímu řízení, proti jehož úkonům byly námitky podány. A jelikož v daném případě zadavatel odmítl námitky ohledně předmluvní odpovědnosti tím, že předmluvní odpovědnost porušena nebyla, neboť aplikoval postup aprobovaný zákonem, tudíž dle přesvědčení zadavatele nemohlo dojít k porušení zásady přiměřenosti.

33. Zadavatel se dále vyjadřuje k námitce navrhovatele týkající se tvrzení, že se zadavatel nevyjádřil k samostatné námitce porušení zásady hospodárnosti tím, že v bezprostřední souvislosti se zrušením zadávacího řízení vynakládá jako zadavatel finanční prostředky na přípravu nového zadávacího řízení, které by zrušené zadávací řízení mělo nahradit. Zadavatel má za to, že se s námitkou vypořádal, když v uvádí, že *„...stěžovatel podává námitky proti úkonům v rámci tohoto zadávacího řízení. Námitky proti úkonům v jiném zadávacím řízení nebo proti jinému zadávacímu řízení samotnému jsou v tomto ohledu nepřípustné, nadto za situace, kdy žádné jiné zadávací řízení ani ještě nebylo zahájeno.“* Zadavatel v této souvislosti současně uvádí, že stěžovatel vždy podává námitky proti konkrétnímu úkonům konkrétního zadávacího řízení, přičemž následně jsou přezkoumávány právě tyto konkrétní úkony v rámci konkrétního zadávacího řízení a je posuzováno, zda tyto úkony nejsou v rozporu se zákonem a jeho základními zásadami. Skutečnost, že zadavatel, resp. Rada Karlovarského kraje, na svém jednání dne 22. 11. 2021 schválil realizaci nové veřejné zakázky na administraci jiného zadávacího řízení, je tak dle zadavatele zcela irelevantní, jelikož se nejedná o úkon v rámci předmětného zadávacího řízení.

K tvrzení o vydání rozhodnutí věcně nepříslušným orgánem

34. K tvrzení ohledně rozhodnutí vydaného věcně nepříslušným orgánem, resp. k otázce vyhrazení si pravomoci zastupitelstvem zadavatel zdůrazňuje, že o zrušení zadávacího řízení, zcela v souladu se zákonem, rozhodla Rada Karlovarského kraje. Není pravda, že by si rozhodování o této otázce vyhradilo Zastupitelstvo Karlovarského kraje. Navrhovatel tuto svou domněnku dle zadavatele uvádí pouze účelově, přičemž ji neopírá o žádný relevantní argument či doklad. Zastupitelstvo Karlovarského kraje na svém 12. jednání konaném dne 1. listopadu 2021 pod bodem č. 47 rozhodovalo pouze o otázce navýšení finančního krytí, kdy tento bod nebyl schválen ani nebylo přijato žádné usnesení, a tedy zastupitelstvo nestanovilo žádný rámec, který by byl zrušením zadávacího řízení radou kraje překročen, jak uvádí zadavatel ve svém vyjádření. Dle jeho názoru rovněž není pravdou, že by Zastupitelstvo Karlovarského kraje na svém 12. jednání konaném dne 1. 11. 2021 rozhodovalo, jak uvádí navrhovatel, o *„navýšení financování projektu a uzavření smlouvy (varianta A), nebo zrušení zadávacího řízení a vyhlášení nového zadávacího řízení (varianta B)“*. Jak uvádí zadavatel, z návrhu usnesení z citovaného 12. jednání Zastupitelstva Karlovarského kraje ze dne 1. 11. 2021 vyplývá, *„...že zastupitelstvo mělo rozhodnout o navýšení finančního krytí pro projekt předmětné veřejné zakázky (varianta A) nebo o navýšení finančního krytí pro opětovné vyhlášení veřejné zakázky (varianta B). Z uvedeného je tak zřejmé, že zastupitelstvo rozhodovalo pouze o finančním krytí, nikoliv o uzavření smlouvy či o zrušení zadávacího řízení, jak tvrdí navrhovatel. Obě varianty byly projednávány z důvodů nutnosti navýšení finančního krytí, přičemž zastupitelstvem nebylo přijato žádné usnesení k tomuto bodu.“* Jak konstatuje zadavatel, *„...z nepřijetí usnesení ani způsobu projednání předmětného bodu nikterak není zřejmé, že by došlo k vyhrazení si pravomoci Zastupitelstvem ke vztahu k veřejné zakázce nebo k zadávacímu řízení, nebo že by o tom Zastupitelstvo Karlovarského kraje vůbec uvažovalo...“*. K tomu zadavatel dodává, že účel užití finančního krytí je vždy součástí usnesení, aby bylo zřejmé, na jaký účel mohou být

finanční prostředky užity, čímž stanovuje mantinely pro užití daných prostředků. Rada kraje pak následně v rámci těchto mantinelů vykonává svou pravomoc a rozhoduje o konkrétním užití prostředků a o procesu realizace užití těchto prostředků. Ad absurdum by dle zadavatele takový restriktivní výklad, jaký aplikoval navrhovatel, znamenal, že schválením rozpočtu kraje, případně schválením úprav finančního krytí, si zastupitelstvo kraje vyhrazuje pravomoc rozhodovat o všech veřejných zakázkách, jako jsou i nákupy kancelářských potřeb či občerstvení, neboť i na ně právě zastupitelstvo schvalovalo prostředky. Takový výklad lze dle zadavatele považovat za nedůvodný.

35. K návrhu na přerušování řízení, který navrhovatel předkládá, zadavatel uvádí, že takové přerušování by bylo naprosto neúčelné a dle přesvědčení zadavatele se tímto návrhem navrhovatel snaží pouze zmařit možnost zadavatele řádně vyhlásit nové zadávací řízení, ve kterém budou upraveny zadávací podmínky tak, aby nabídka byla pro zadavatele akceptovatelná a aby, pokud možno, získal více než jen jednu jedinou nabídku, jak se stalo v předmětném zadávacím řízení. Zadavatel současně trvá na tom, že zrušení zadávacího řízení bylo provedeno standardním způsobem a příslušným orgánem s plnou pravomocí. Zadavatel zároveň zdůrazňuje, že případným přerušováním přezkumného řízení u Úřadu, by byl krácen na svých právech na projednání návrhu ve lhůtách dle správního řádu a bude čelit riziku značné škody, spočívající ve zmaření příležitosti získat dotaci na předmět veřejné zakázky. Přerušování řízení do rozhodnutí soudu by tak bylo dle jeho názoru nejen zcela zbytečné, ale navíc by zbytečně prodloužilo správní řízení o několik měsíců, případně let, v důsledku čehož by tak zadavatele byl v právní nejistotě, kdy bude zadávací řízení v souladu s § 51 odst. 2 zákona ukončeno, a rovněž by působilo zadavateli škodu. Zadavatel má za to, že zastupitelstvo mělo na programu svého 12. jednání jako předmět 47. bodu pouze finanční stránku věci, a to buď navýšení finančního krytí pro projekt předmětné veřejné zakázky (varianta A) nebo navýšení finančního krytí pro opětovné vyhlášení veřejné zakázky (varianta B). Usnesení k tomuto bodu nebylo zastupitelstvem přijato a zastupitelstvo tak ani neprojevovalo vůli si pravomoc rozhodovat o dané veřejné zakázce vyhradit. Polemika navrhovatele o tom, jakým způsobem si může zastupitelstvo vyhradit rozhodování o určité otázce, zda tak může učinit výslovně nebo i konkludentně, je pak irelevantní, když si zastupitelstvo nevztáhlo pravomoc k rozhodnutí ohledně ukončení zadávacího řízení ani konkludentně, neboť otázka ukončení zadávacího řízení nebyla zařazena do schváleného programu předmětného 12. jednání, nebyla o ní vedena diskuze, a ani o ní zastupitelstvo jakkoliv nejednalo či nerozhodovalo. Zrušení zadávacího řízení tak patřilo do pravomoci Rady Karlovarského kraje, která následně dne 22. 11. 2021 na svém 52. jednání projednala stav týkající se Veřejné zakázky (bod 72.) a přijala usnesení, kterým schválila rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a současně uložila odboru řízení projektů mj. učinit kroky nutné ke zrušení zadávacího řízení. Zadavatel zároveň ve vyjádření na tomto místě doplňuje zásadní informaci, že v rámci 13. jednání zastupitelstva konaného dne 13. 12. 2021 Zastupitelstvo jako 80. bod jednání mělo na programu opět otázku finančního krytí veřejné zakázky a dle uveřejněného záznamu zastupitelé vystupující během rozpravy před hlasováním o bodu 47. mimo jiné upozorňovali na fakt, že nemohou mít potřebnou znalost k rozhodování, neboť ani podmínky zadávacího řízení nebyly předmětem projednání v Zastupitelstvu.

K tvrzení ohledně porušení § 127 odst. 2 písm. h) zákona

36. K tvrzení ohledně porušení § 127 odst. 2 písm. h) zákona zadavatel zdůrazňuje, že v daném zadávacím řízení nedošlo k odeslání oznámení o výběru, tj. byly naplněny zákonem předvídané předpoklady k tomu, aby zadavatel přistoupil ke zrušení zadávacího řízení ve smyslu § 127 odst. 2 písm. h) zákona. Polemika navrhovatele o tom, že jiný úkon, tj. výzvu k součinnosti ve smyslu § 122 odst. 3 zákona, která však standardně předchází oznámení o výběru, lze považovat za oznámení o výběru, je zcela účelová a neodpovídá dikci zákona. Žádný odborně zdatný dodavatel znající procesy zadávacího řízení nemůže považovat výzvu k součinnosti za oznámení o výběru, či dokonce s jistotou předpokládat, že na základě výzvy k součinnosti skutečně dojde k uzavření smlouvy, jak uvádí v této souvislosti zadavatel. Současně zadavatel zdůrazňuje, že v daném zadávacím řízení nedošlo k rozhodnutí o výběru dodavatele, tedy zadavatel ani nemohl navrhovateli oznámit, že bylo rozhodnuto o jeho výběru, a tedy ani nebyla porušena povinnost zadavatele odeslat oznámení o výběru bez zbytečného odkladu od rozhodnutí o výběru dle § 123 zákona, když k rozhodnutí o výběru dodavatele nedošlo. Skutečnost, že v rámci výzvy k součinnosti je účastník označen jako „vybraný dodavatel“, plyne ze skutečnosti, že výběr dodavatele může proběhnout v rámci činnosti hodnotící komise a je odlišným úkonem než rozhodnutí o výběru dodavatele. Dále toto označení vyplývá z dikce zákona, který v § 122 odst. 3 zákona uvádí, že tato výzva je odesílána vybranému dodavateli. Označení „vybraný dodavatel“ ve výzvě k součinnosti však rozhodně neznamená, že se výzva k součinnosti rovná oznámení o výběru a tvrzení navrhovatele, že výzvu k součinnosti fakticky vnímal jako oznámení o výběru, považuje tedy zadavatel za zcela účelové tvrzení bez jakékoliv opory v zákoně. Současně je zadavatel přesvědčen o tom, že navrhovatel coby osoba běžně se účastnící mnoha zadávacích řízení, si je zcela jistě vědom, že výzva k součinnosti a oznámení o výběru jsou dva odlišné úkony zadavatele, který není možné směřovat. V tomto ohledu je opětovně nutné zdůraznit, že oznámení o výběru je ve vztahu k účastníkům řízení ten nejzásadnější dokument v rámci výběru, jelikož je vnějším aktem, který jim oznamuje, se kterým účastníkem bude uzavřena smlouva. Jedná se o velice formální dokument, jenž musí obsahovat náležitosti uvedené v § 123 zákona, proto rovněž s ohledem na tuto skutečnost rozhodně nelze považovat výzvu k součinnosti za oznámení o výběru, jak zadavatel i s odkazem na rozhodovací praxi a názor odborné veřejnosti konstatuje. Zároveň zadavatel zdůrazňuje, že z povahy věci je výzva k součinnosti zasílána před oznámením o výběru, jelikož na základě výzvy k součinnosti jsou obvykle předkládány dokumenty nutné pro odeslání oznámení o výběru a je ověřována pravdivost dokladů prokazujících splnění podmínek účasti. Postup, kdy je zaslána výzva k součinnosti před oznámením o výběru (které však v tomto případě následně nebylo odesláno) je tedy zcela běžný a logický. Postup zadavatele, který v tomto případě zrušil zadávací řízení před odesláním oznámení o výběru, ačkoliv výzva k součinnosti již odeslána byla, je tak v souladu se zákonem. Současně zadavatel zdůrazňuje, že výzva k součinnosti nejenže neobsahovala žádnou deklaraci, prohlášení či informaci, kterým by zadavatel oznamoval výběr dodavatele, nadto ani neobsahovala všechny náležitosti požadované zákonem dle § 50 zákona a § 123 zákona, a tedy ani nemohla být považována za oznámení o výběru, neboť § 50 zákona neobsahuje žádnou výjimku pro zadávací řízení s jedním účastníkem, tj. náležitosti dle § 50 zákona musely být dodrženy.
37. K námitce navrhovatele, že výběr dodavatele a rozhodnutí o výběru dodavatele jsou dva odlišné úkony zadavatel uvádí, že s takovým výkladem nelze souhlasit, že z dikce zákona lze v materiálním smyslu chápat „výběr dodavatele“ a „rozhodnutí o výběru dodavatele“ jako dva relativně samostatné úkony v zadávacím řízení. Dle § 28 odst. 1 písm. h) zákona „...je totiž

vybraným dodavatelem účastník zadávacího řízení, kterého zadavatel vybral k uzavření smlouvy. ZZVZ tak nestanoví, že by za vybraného dodavatele byl považován pouze ten dodavatel, který je takto označen v rámci rozhodnutí o výběru. Výběr dodavatele tak může proběhnout na základě provedeného hodnocení a posouzení splnění podmínek účasti, kdy zadavatel nebo jím jmenovaná hodnotící komise posoudí, která nabídka je nejvhodnější a splňuje veškeré podmínky účasti, tzn. že určí, který dodavatel je vybrán k tomu, aby s ním byla uzavřena smlouva. Rozhodnutí o výběru je pak oficiálním aktem v rámci kompetence vnitřních orgánů, které tento výběr schválí a rozhodnou o výběru dodavatele podpisem rozhodnutí o výběru...“.

38. Co se týče povinnosti hodnotit nabídky, zadavatel ve svém vyjádření rovněž uvádí, že sice nemá povinnost hodnotit jedinou nabídku, nicméně je oprávněn zhodnotit, resp. posoudit, zda se jedná o nabídku pro něj výhodnou. Současně je povinen posoudit, zda nabídka splňuje všechny podmínky stanovené zadávací dokumentací a zda byly doloženy všechny dokumenty požadované zákonem. Zadavatel tak nemůže přistoupit k rozhodnutí a oznámení o výběru před tímto posouzením.
39. Zadavatel současně nevyvrací, že úkony rozhodnutí o výběru, výzva k součinnosti a oznámení o výběru jsou úkony realizované před podpisem smlouvy, zákon však v § 127 odst. 2 písm. h) výslovně stanoví, že zadavatel nesmí zrušit zadávací řízení po odeslání oznámení o výběru. Z dikce zákona tak neplyne, že tak nemůže učinit po rozhodnutí o výběru (ke kterému však dle zadavatele v daném případě nedošlo) nebo po odeslání výzvy k součinnosti. Kdyby zákonodárce chtěl vztáhnout okamžik nemožnosti zrušení zadávacího řízení k těmto úkonům, jistě by tak výslovně učinil, jak ostatně i učinil ve vztahu k oznámení o výběru, míní zadavatel. Zákonodárce tedy výslovně vztáhl možnost zrušení zadávacího řízení dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona až k okamžiku oznámení o výběru, kterýmž zadavatel účastníkům zadávacího řízení, oznamuje výběr dodavatele. Tvrzení navrhovatele o dvojím výkladu zde je dle zadavatele absurdní. Výzva k součinnosti byla označena jako výzva a obsahovala pouze výzvu zadavatele k předložení dokumentů v rámci součinnosti. V rámci součinnosti nebylo navrhovateli oznámeno, že by byl vybraným dodavatelem, tedy rozhodně se nedá výzvu k součinnosti považovat za oznámení o výběru.
40. Současně zadavatel zdůrazňuje, že navrhovatel se jej sám prostřednictvím administrátora zadávacího řízení dotazoval dne 27. 10. 2021 na aktuální stav zadávacího řízení, tedy je zcela zřejmé, že ke dni 27. 10. 2021 neměl za to, že by byl vybraným dodavatelem. Tento dotaz tak potvrzuje, že výzvu k součinnosti ze dne 7. 10. 2021 navrhovatel nikdy nepovažoval za oznámení o výběru. Současně dne 29. 10. 2021 bylo navrhovateli na jeho dotaz sděleno, že vedení Karlovarského kraje jedná o osudu předmětné veřejné zakázky, tedy že probíhá rozhodování o tom, zda zakázku zrušit či nabídku navrhovatele akceptovat. Ke dni 29. 10. 2021 tak měl navrhovatel potvrzeno, že rozhodně nebylo rozhodnuto o výběru dodavatele a že osud zakázky je nejistý.

K tvrzení ohledně porušení základních zásad zrušením zadávacího řízení

41. V této souvislosti zadavatel předně zdůrazňuje, že v daném případě jednoznačně nebylo odesláno oznámení o výběru. Výzvu k součinnosti přitom nelze za oznámení o výběru považovat, a to ani z materiálního hlediska, jelikož oznámení o výběru je formálním úkonem, jenž musí mj. obsahovat zákonné náležitosti. Navrhovatel rovněž několikrát z různých zdrojů

včetně od zadavatele získal informaci, že v rámci dané veřejné zakázky je jednáno o jejím osudu, který je nejistý. Pokud tedy navrhovatel tvrdí, že zadavatel porušil svoji povinnost odeslat oznámení o výběru bez zbytečného odkladu, tak k tomu zadavatel znovu zdůrazňuje, že dle § 123 zákona je zadavatel povinen odeslat oznámení o výběru bez zbytečného odkladu od rozhodnutí o výběru. V daném zadávacím řízení však k rozhodnutí o výběru nedošlo, tedy tato povinnost porušena nebyla, jak zadavatel konstatuje. Zadavatel rovněž odmítá tvrzení navrhovatele, že důvod zrušení zadávacího řízení dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona je pouze zástupný, neboť navrhovatel si musí být vědom, že jeho nabídková cena je vysoká a převyšuje finance vyhrazené pro realizaci veřejné zakázky (jak vyplývá i např. z usnesení Rady a Zastupitelstva Karlovarského kraje, které jednaly o finančním krytí zakázky), tj. pochybnosti o výhodnosti nabídky navrhovatele tak mají reálný základ. Zadavatel se důrazně ohrazuje proti tvrzení navrhovatele, že „*navrhovatel tak nesouhlasí s názorem zadavatele, že pokud jsou splněny podmínky dle § 127 odst. 2 písm. h) ZZVZ, není potřeba dodržet základní zásady dle § 6 ZZVZ...*“, neboť zadavatel nikdy netvrdil, že není potřeba dodržet základní zásady, ale konstatoval, že v případě, kdy zákon výslovně umožňuje určitý způsob zrušení zadávacího řízení, tak jeho využití nemůže být v rozporu se zákonem, a tedy zadavatel rozhodně nejednal nepoctivě či snad protiprávně, jak tvrdí navrhovatel, z důvodu neodeslání oznámení o výběru, jelikož v daném případě nebylo rozhodnuto o výběru dodavatele, tedy nenastala povinnost zadavatele odeslat oznámení o výběru bez zbytečného odkladu po rozhodnutí o výběru dle § 123 zákona. Veškerá související argumentace navrhovatele je tak dle zadavatele nepřipadná.

42. K zásadě legitimního očekávání zadavatel odkazuje na svou argumentaci uvedenou v rozhodnutí o námitkách a opakuje, že se jedná o občanskoprávní zásadu. Současně zdůrazňuje, že jakýkoliv účastník znalý zákona (kterým je zcela jistě i navrhovatel) si musí být vědom, že až oznámení o výběru, coby formální úkon požadovaný zákonem, se stanovenými náležitostmi, lze považovat za základ pro vznik určitého právního vztahu mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem.
43. K tvrzené výhodnosti nabídky navrhovatele zadavatel opakuje, že tvrzení, že je nabídka navrhovatele výhodná, je jeho subjektivním názorem. Posouzení nabídky navrhovatele bylo realizováno pouze v rámci interní činnosti zadavatele.

K tvrzení ohledně předšmluvní odpovědnosti

44. K tvrzení ohledně předšmluvní odpovědnosti zadavatel prvně uvádí, že argumentace navrhovatele v této části návrhu se týká povinností zadavatele dle občanského zákoníku, nikoliv porušení zákona, tj. tato argumentace je dle zadavatele zcela irelevantní. K samotné tvrzené předšmluvní odpovědnosti zadavatel uvádí, že v zadávacím řízení nebylo navrhovateli žádným způsobem oznámeno, naznačeno nebo deklarováno, že s ním bude uzavřena smlouva. Je současně dle zadavatele nutno zdůraznit, že dle ustálené rozhodovací praxe je zadávací řízení vysoce formalizovaný proces, u něhož může vést i sebemenší pochybení ke zrušení zadávacího řízení, proto žádný odborně zdatný dodavatel nemůže předem počítat s uzavřením smlouvy, a to až do okamžiku oznámení o výběru či spíše až do okamžiku uplynutí lhůty pro podání námitek, jelikož podané námitky jsou též velice často důvodem pro autoremeduru a změnu postoje zadavatele v rámci zadávacího řízení. S odkazem na komentářovou literaturu zadavatel mj. konstatuje, že „*[u]rčitý právní vztah mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem nepochybně vzniká oznámením o výběru a lze jej připodobnit nejvíce ke vztahu plynoucím z uzavření smlouvy o smlouvě budoucí dle § 1785 a násl. ObčZ.*“. Za vyvolání „důvodného

očekávání uzavření smlouvy“ je dle zadavatele nutné považovat až odeslání oznámení o výběru, což ostatně dle názoru zadavatele koresponduje i s dikcí § 127 odst. 2 písm. h) zákona, které umožňuje zrušení zadávacího řízení právě až do okamžiku odeslání oznámení o výběru. Jak zadavatel v této souvislosti dovozuje z komentářové literatury a relevantní judikatury, případný nárok z předsmuvní odpovědnosti vznikne až v případě nezákonného rozhodnutí o zrušení (což v daném případě nenastalo, kdy zrušení zadávacího řízení bylo zadavateli výslovně zákonem umožněno) a po odeslání oznámení o výběru (což obdobně nebylo v daném případě splněno). Dále tyto zdroje dle zadavatele odkazují až na okamžik po uplynutí lhůty pro podání námitek proti oznámení o výběru (§ 124 odst. 1 zákona) jakožto okamžik, kdy je vysoce pravděpodobné, že bude uzavřena smlouva.

45. S ohledem na shora uvedené zadavatel odmítá, že by porušil jakékoliv ustanovení občanského zákoníku, přičemž opakovaně zdůrazňuje, že se jedná o civilněprávní nárok, tedy tato argumentace je z hlediska správního řízení před Úřadem irelevantní.
46. Ohledně komunikace mezi zadavatelem a navrhovatelem ve vztahu k podobě budoucího smluvního vztahu zadavatel uvádí, že v rámci celé této komunikace nikdy navrhovateli nepotvrdil ani neslibil, že s ním bude skutečně uzavřena smlouva. Naopak zadavatel opakovaně uváděl, že tato diskuze nad podobou budoucího smluvního vztahu probíhá pouze pro případ, kdy by bylo rozhodnuto o výběru navrhovatele, přičemž uzavření smlouvy rozhodně není touto komunikací garantováno. Tato komunikace tak rozhodně nemohla založit tvrzenou předsmuvní odpovědnost zadavatele a některá tvrzení navrhovatele jsou tak nepravdivá nebo nesprávná či nelogická. Současně zadavatel konstatuje, že zadávací řízení dle zákona je vysoce formalizovaný a specifický proces, u něhož může vést i sebemenší pochybení ke zrušení zadávacího řízení. S ohledem na specifika zadávacího řízení tak rozhodně nemůže být srovnáván či dokonce nemůže vycházet z klasického (soukromoprávního) kontraktačního procesu, jak tvrdí navrhovatel. V tomto ohledu je tak logické, že vysoká pravděpodobnost uzavření smlouvy se odvíjí od oznámení o výběru. Zadavatel tedy konstatuje, že navrhovatel nemohl důvodně očekávat, že s ním bude s nejvyšší pravděpodobností uzavřena smlouva, jelikož mu nebylo odesláno oznámení o výběru a ani mu zadavatel nic takového nedeklaroval, naopak ho na konci října informoval, že o osudu zakázky není rozhodnuto a tento je tak nejistý. Předsmuvní odpovědnost na straně zadavatele tak nemohla vzniknout.

K tvrzení ohledně účelového rozhodnutí a výhodnosti podané nabídky

47. K tvrzení ohledně účelového rozhodnutí a výhodnosti podané nabídky zadavatel s odkazem na komentářovou literaturu ve vztahu k § 127 odst. 2 písm. h) zákona konstatuje, že „možnost takového zrušení může zadavatel využít pouze do té doby, než odešle oznámení o výběru dodavatele dle § 50, resp. § 123. Toto omezení zřejmě reflektuje důvod této úpravy, kterým je absence možnosti porovnání více nabídek splňující zadávací podmínky. Zadavatel tak nemusí mít jistotu, že nabízené plnění je skutečně ekonomicky výhodné. Nebylo by proto logické, aby zadavatel nejprve rozhodl o výběru nabídky a pak řízení s odkazem na její neekonomičnost opět zrušil. Je však otázkou, zda toto omezení nemělo spíše být vázáno již na výzvu dle § 122 odst. 3, resp. výběr dodavatele dle § 122 odst. 1, neboť již v tomto okamžiku musí být zřejmé, zda nabídka je či není pro zadavatele dostatečně ekonomicky výhodná (atraktivní). Jde v podstatě o speciální případ ekonomických důvodů dle písmene d), které zde však zadavatel nemusí prokazovat. S ohledem na zásadu transparentnosti však lze doporučit, aby zadavatel i v tomto případě důvody pro zrušení zadávacího řízení specifikoval věcně (nad rámec

konstatování existence jen jednoho účastníka), byť to ZVZ výslovně nevyžaduje.“, což potvrzuje i rozhodovací praxe, dle které „Úřad připouští, že účelem každého zadávacího řízení by měl být výběr nejvhodnějšího řešení, tj. uzavření smlouvy, nikoliv zrušení zadávacího řízení, nicméně sám zákonodárce umožnil zadavatelům zrušit zadávací řízení v případě, kdy absentuje možnost porovnat více nabídek, které by splňovaly zadávací podmínky. Nelze totiž po zadavateli v případě, kdy je v zadávacím řízení pouze jeden účastník, spravedlivě požadovat, aby v zadávacím řízení vybral nejvhodnější nabídku, tedy nabídku toho účastníka, který jako jediný v zadávacím řízení zůstal, a uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky, neboť za této situace nemůže mít zadavatel postaveno najisto, že tímto (jediným) účastníkem nabízené plnění by bylo pro zadavatele ekonomicky výhodné.“ K tomu zadavatel dodává, že výše uvedené bylo zadavatelem konstatováno též v rozhodnutí o námitkách, přičemž v návrhu se k tomuto navrhovatel nikterak nevyjádřil. Jestliže účelem daného ustanovení je zrušení zadávacího řízení v případě podané jediné nabídky, u které si zadavatel nemůže být jistý její výhodností, tak námitky a tvrzení navrhovatele jsou v tomto ohledu zcela nepřipadné a nelogické. Navrhovatel totiž namítá, že důvodem zrušení zadávacího řízení byla skutečnost, že zadavatel považoval podanou nabídku za nevýhodnou. Vzhledem k tvrzení navrhovatele by však využití možnosti zrušení zadávacího řízení z namítaného důvodu zcela naplňovalo smysl a účel daného ustanovení. Zadavatel dále uvádí, že využití možnosti, která je výslovně zadavateli v zákoně poskytnuta, rozhodně nemůže být účelovým postupem a ani zneužitím práva. Současně, jak vyplývá z výše uvedeného, důvodem zrušení zadávacího řízení je právě skutečnost, že zadavatel nemá jistotu ohledně výhodnosti podané jediné nabídky, takže zrušení zadávacího řízení na základě § 127 odst. 2 písm. h) ZZVZ vzhledem k pochybnostem ohledně výhodnosti jediné nabídky je zcela logickým a zákonným způsobem. K prohlášení na sociální síti Twitter zadavatel uvádí, že toto tvrzení je irelevantní, jelikož prohlášení na sociální síti Twitter rozhodně není úkonem v rámci zadávacího řízení, proti kterému by mohla být podána námitka. Zadavatel dále opakuje, že nejistota ohledně výhodnosti nabídky je důvodem pro existenci daného ustanovení o možnosti zrušení zadávacího řízení, a tedy využití tohoto ustanovení rozhodně nemůže být shledáno účelovým. Zadavatel dále setrvává na názoru, že tvrzení ohledně výhodnosti nabídky navrhovatele jsou jeho subjektivním názorem, přičemž i veškerá související tvrzení navrhovatele jsou v tomto ohledu irelevantní.

48. Závěrem svého vyjádření zadavatel žádá, aby Úřad návrh ve smyslu § 265 písm. a) zákona v celém rozsahu zamítl, jelikož nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Další průběh správního řízení

49. Dne 25. 1. 2022 byl Úřadu od navrhovatele doručen přípis s názvem „Návrh na přerušení řízení“ z téhož dne.

Žádost o přerušení řízení ze dne 25. 1. 2022

50. Dne 25. 1. 2022 doručil navrhovatel Úřadu žádost o přerušení řízení s odůvodněním, že vzhledem k tomu, že jeho návrhem napadené rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení bylo učiněno orgánem Karlovarského kraje, který k tomu neměl pravomoc, a tedy napadené rozhodnutí je absolutně neplatné, proto nemůže vyvolávat žádné účinky ve smyslu zákona, a proto napadl navrhovatel platnost tohoto rozhodnutí jako právního úkonu žalobou na určení neplatnosti u Okresního soudu Karlovy Vary. Takto zahájené soudní řízení je třeba dle navrhovatele považovat za řízení o předběžné otázce významné pro posouzení jím podaného

návrhu u Úřadu ve smyslu § 57 odst. 2 správního řádu, proto žádá, aby Úřad správní řízení ve smyslu § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu přerušil. Úřad o žádosti navrhovatele rozhodl samostatným usnesením, jak je uvedeno dále.

Další průběh správního řízení

51. Dne 1. 2. 2022 byl Úřadu od navrhovatele doručen přípis s názvem „Replika k vyjádření zadavatele“ z téhož dne.

Replika k vyjádření zadavatele ze dne 1. 2. 2022

52. Úřad obdržel od navrhovatele dne 1. 2. 2022 repliku k vyjádření zadavatele k návrhu (dále jen „replika navrhovatele“). Argumentace v ní uvedená obsahově navazuje na argumentaci navrhovatele v návrhu, případně námitkách.

Další průběh správního řízení

53. Usnesením č. j. ÚOHS-04366/2022/511 ze dne 4. 2. 2022 určil Úřad zadavateli lhůtu pro podání informace Úřadu o úkonech, které zadavatel provedl, a dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení.
54. Usnesením č. j. ÚOHS-05313/2022/511 ze dne 11. 2. 2022 Úřad zamítl žádost zadavatele o přerušování řízení ze dne 25. 1. 2022.
55. Usnesením č. j. ÚOHS-05367/2022/511 ze dne 11. 2. 2022 stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
56. Usnesením ÚOHS-06173/2022/511 ze dne 17. 2. 2022 Úřad na žádost navrhovatele prodloužil lhůtu, ve které byli účastníci řízení oprávněni se vyjádřit k podkladům rozhodnutí, a to do 22. 2. 2022.
57. Dne 22. 2. 2022 Úřad obdržel vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí z téhož dne. Zadavatel se ve stanovené lhůtě k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí ze dne 22. 2. 2022

58. Navrhovatel ve vyjádření k podkladům ze dne 22. 2. 2022 (dále i jen „vyjádření navrhovatele“ či „vyjádření k podkladům“) namítá nekompletnost podkladů k rozhodnutí, když říká, že *„...správní spis neobsahuje všechny podklady rozhodnutí a není tak aktuálně možné ve věci rozhodnout.“*. V důsledku toho *„...navrhovatel žádá ÚOHS, aby uvedené podklady do správního spisu řádně doplnil, resp. aby vyzval zadavatele, jakožto osobu odpovědnou za uchování dokumentace o zadávacím řízení, aby výše uvedené dokumenty ÚOHS předložil. Navrhovatel v souvislosti s výše uvedeným žádá ÚOHS, aby po doplnění uvedených podkladů do správního spisu opětovně vyzval účastníky řízení k seznámení s podklady rozhodnutí a k zaslání vyjádření k takto doplněným podkladům rozhodnutí.“*
59. Navrhovatel ve vyjádření k podkladům rovněž zdůrazňuje, že trvá na obsahu návrhu a svých následných podání, neboť je přesvědčen, že k veškerým jím rozporovaným skutečnostem v rámci šetřeného zadávacího řízení skutečně došlo. Současně v této souvislosti odkazuje na svá předchozí podání k Úřadu.

60. V dalším navrhovatel ve svém vyjádření (i s odkazem na dokument s názvem „Materiál pro jednání vedení Karlovarského kraje“, ze dne 14. 2. 2022, jenž tvoří přílohu vyjádření k podkladům) konstatuje, že zadavatel plánuje směřovat k zahájení nového zadávacího řízení se shodným předmětem, jakým je předmět veřejné zakázky dotčené ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0003/2022/VZ, a to, aniž by bylo toto správní řízení (a tedy i předmětné zadávací řízení) pravomocně ukončeno. Svým postupem tak zadavatel dle navrhovatele jednoznačně směřuje k tomu, aby „...navrhovatele, jakožto jediného účastníka dotčeného zadávacího řízení, se kterým však extenzivně jednal, a kterému fakticky oznámil jeho výběr jakožto dodavatele, se kterým plánuje uzavřít smlouvu, krátil na jeho právech a znemožnil mu plnit předmět veřejné zakázky a generovat tak přiměřený zisk.“ Navrhovatel proto považuje postup zadavatele za účelový a rozporný se zákonem. Jak navrhovatel ve vyjádření uvádí, považuje postup zadavatele za „jednoznačný pokus o obcházení zákona, konkrétně pak ustanovení § 51 odst. 4 ZZVZ.“
61. Zároveň se navrhovatel ve vyjádření k podkladům vrací ke svému požadavku na přerušení řízení. Navrhovatel je přesvědčen o tom, že „...důvody pro přerušení řízení vedeného Úřadem jsou dány z důvodu existence předběžné otázky ne/platnosti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení, o které je vedeno soudní řízení před příslušným obecným soudem, neboť toto rozhodnutí nebylo přijato věcně příslušným orgánem.“. Současně navrhovatel dovozuje, že „[z] usnesení o nevyhovění návrhu na přerušení řízení totiž jednoznačně vyplývá, že ÚOHS není schopen tuto předběžnou otázku sám relevantně (s ohledem na dotčené právní normy) posoudit, neboť se nejedná o otázku, která by byla předmětem jeho odbornosti.“, a to mj. z toho, „...že se ÚOHS v předmětném usnesení (ačkoliv zcela nesprávně prováděl materiální posouzení platnosti předmětného rozhodnutí) nijak nezabýval ne/formální stránkou vyhrazení rozhodování zastupitelstvem, ačkoliv je tato v daném případě zcela zásadní, a to i přesto, že navrhovatel ve své žádosti o přerušení správního řízení uvedl rozsáhlou argumentaci týkající se toho, proč fakticky k vyhrazení rozhodování o zrušení zadávacího řízení zastupitelstvem došlo.“. Navrhovatel tedy žádá Úřad, aby přerušení správního řízení z uvedeného důvodu znovu zvážil. Navrhovatel je současně (i s odkazem na judikaturu) přesvědčen o tom, že Úřad je v kontextu ustanovení § 57 odst. 2 správního řádu povinen přerušit řízení do okamžiku rozhodnutí soudu o ne/platnosti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení (dále jen „žádost 2“).
62. Současně navrhovatel ve vyjádření konstatuje, že proti usnesení č. j. ÚOHS-05313/2022/511 ze dne 11. 2. 2022, kterým nebylo jeho žádosti o přerušení řízení ze strany Úřadu vyhověno, podal navrhovatel rozklad a žádá Úřad o přerušení správního řízení přinejmenším do okamžiku, kdy bude předsedou Úřadu o citovaném rozkladu pravomocně rozhodnuto.
63. Závěrem svého vyjádření pak navrhovatel navrhuje, aby Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 22. 11. 2021, „[t]o ovšem nejdříve poté, co bude předsedou ÚOHS rozhodnuto o rozkladu proti usnesení, kterým nebylo vyhověno žádosti navrhovatele o přerušení řízení, případně až poté, co bude příslušným soudem vydáno pravomocné rozhodnutí o ne/platnosti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.“.

Další průběh správního řízení

64. Dne 21. 2. 2022 byl Úřadu od navrhovatele doručen přípis s názvem „Námítka podjatosti úředních osob oprávněných k provádění úkonů v řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-

S0003/2022/VZ“ z téhož dne, jehož obsahem byla námitka podjatosti vůči všem úředním osobám oprávněným k provádění úkonů ve správním řízení, a vůči [OSOBNÍ ÚDAJ].

65. Usneseními č. j. ÚOHS-07372/2022/163 ze dne 8. 3. 2022, č. j. ÚOHS-10449/2022/500 ze dne 25. 3. 2022, č. j. ÚOHS-10854/2022/510 ze dne 29. 3. 2022 a č. j. ÚOHS-11428/2022/511 ze dne 4. 4. 2022 bylo rozhodnuto o námitce podjatosti proti úředním osobám tak, že tyto osoby nejsou vyloučeny z úkonů v předmětném správním řízení.
66. Dne 22. 2. 2022 byl Úřadu od navrhovatele doručen přípis s názvem „Rozklad proti usnesení č. j. ÚOHS-05313/2022/511 ze dne 11. 2. 2022“ z téhož dne.
67. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-10904/2022/162 ze dne 7. 4. 2022 předseda Úřadu rozklad proti usnesení sp. zn. ÚOHS-S0003/2022/VZ č. j. ÚOHS-05313/2022/511 ze dne 11. 2. 2022 jako nepřípustný zamítl.
68. Dne 1. 4. 2022 byl Úřadu od navrhovatele doručen přípis s názvem „Informace o nezákonném postupu zadavatele“ z téhož dne, který na základě výzvy Úřadu k doplnění informací, č. j. ÚOHS-11892/2022/511 ze dne 6. 4. 2022 přípisem s názvem „Odpověď na dotaz ÚOHS“ ze dne 8. 4. 2022 upřesnil.
69. Dne 5. 4. 2022 byl Úřadu od navrhovatele doručen přípis s názvem „Opakovaný návrh na přerušení řízení“ z téhož dne.

Žádost o přerušení řízení ze dne 5. 4. 2022

70. Dne 5. 4. 2022 doručil navrhovatel Úřadu v rámci přípisu s názvem „Opakovaný návrh na přerušení řízení“ žádost o přerušení správního řízení (dále jen „žádost 3“).
71. V žádosti 3 se navrhovatel opětovně domáhá přerušení správního řízení ve smyslu § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, a to do vyřešení předběžné otázky platnosti rozhodnutí zadavatele (a tedy do právní moci rozhodnutí soudu ve věci žaloby navrhovatele) s odůvodněním, že se objevily nové rozhodné skutečnosti, které odůvodnění původního usnesení zásadním způsobem zpochybňují.
72. Konkrétně navrhovatel v žádosti 3 argumentuje tím, že zadavatel ve svém vyjádření k žalobě navrhovatele ze dne 14. 3. 2022 (dále jen „vyjádření zadavatele“), které je přílohou žádosti 3, popírá závěry Úřadu vyslovené v původním usnesení, když dle slov navrhovatele „...jasně uvádí, že Zastupitelstvo skutečně rozhodovalo buď o zrušení zadávacího řízení nebo o podpisu smlouvy.“
73. Dle přesvědčení navrhovatele zadavatel svým vyjádřením, že „...Zastupitelstvo tento návrh usnesení projednávalo jako 47. bod na svém 12. jednání, avšak žádné usnesení k tomuto bodu nebylo Zastupitelstvem Karlovarského kraje přijato. Z přítomných zastupitelů Karlovarského kraje hlasovalo pro přijetí varianty A (tedy navýšení finančního krytí veřejné zakázky a uzavřením smlouvy s žalobcem jako jediným uchazečem o veřejnou zakázku) pouze 13 zastupitelů, proti přijetí hlasovali 3 zastupitelé, avšak 14 zastupitelů se hlasování zdrželo a 7 nehlasovalo. K variantě B (tedy zrušení zadávacího řízení) hlasovalo pro přijetí 21 zastupitelů, proti nebyl žádný zastupitel, 6 se jich hlasování zdrželo a 10 nehlasovalo. Ani k jedné z variant tak nebylo usnesení přijato, neboť ani k jedné z variant nehlasoval pro přijetí usnesení dostatečný počet zastupitelů z celkových 37 přítomných. Zastupitelstvo Karlovarského kraje tak nepřijalo žádné usnesení a věc dále nebyla řešena zastupitelstvem...“ dokládá, že

zastupitelstvo „...na svém 12. jednání skutečně jednalo o dvou variantách a exaktně zadavatel popisuje, v čem obě projednané varianty spočívaly...“. Současně navrhovatel konstatuje, že „[z]astupitelstvo tak zjevně jednalo o možnostech ukončení zadávacího řízení, a nikoliv pouze o financování veřejné zakázky...“.

Další průběh správního řízení

74. Usnesením č. j. ÚOHS-12951/2022/511 ze dne 14. 4. 2022 Úřad zamítl žádost 2 navrhovatele o přerušení řízení.
75. Usnesením č. j. ÚOHS-12959/2022/511 ze dne 14. 4. 2022 Úřad zamítl žádost 3 navrhovatele o přerušení řízení.
76. Usnesením č. j. ÚOHS-13231/2022/511 ze dne 20. 4. 2022 stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
77. Dne 27. 4. 2022 Úřad obdržel vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí ze dne 26. 4. 2022 (dále jen „vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 27. 4. 2022“). Zadavatel se k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí ze dne 26. 4. 2022

78. Navrhovatel předně v rámci svého vyjádření opětovně žádá o přerušení správního řízení, přičemž v této souvislosti sděluje, že v soudním řízení vedeném před Okresním soudem v Karlových Varech o určení neplatnosti usnesení Rady Karlovarského kraje č. RK 1314/11/21 ze dne 22. 11. 2021 (dále jen „předmětné soudní řízení“) bylo vydáno usnesení č. j. 20 C 16/2022-256 ze dne 19. 4. 2022, kterým dotčený soud zadavateli nařídil zdržet se pokračování v zadávacím řízení „Nákup CNG autobusů pro Karlovarský kraj v roce 2022“ zahájeném oznámením uveřejněným dne 31. 3. 2022 ve Věstníku veřejných zakázek pod ev. č. Z2022-011557, a zdržet se zahájení jakéhokoliv nového zadávacího řízení, jehož předmět plnění by byl financován či spolufinancován z dotace dle konkrétních projektů (dále i jen „nařízené předběžné opatření“). Uvedené usnesení navrhovatel předkládá jako přílohu vyjádření k podkladům rozhodnutí.
79. Navrhovatel tvrdí, že pokud dojde k vydání pravomocného rozhodnutí o zamítnutí návrhu ještě předtím, než shora uvedený soud pravomocně rozhodne, nebude již mít toto soudní rozhodnutí pro něj žádný význam. Navrhovatel má za to, že i v případě pro něj kladného soudního rozhodnutí již totiž nebude moci být v dotčeném zadávacím řízení pokračováno, neboť toto bude ex lege ukončeno a on nebude moci uzavřít se zadavatelem smlouvu na předmět veřejné zakázky, ze které mu má plynout přiměřený zisk. V takovém případě by k pořízení autobusů došlo vždy již v jiném než aktuálním zadávacím řízení, čímž by bylo rozhodnutí soudu o případné neplatnosti dotčeného rozhodnutí efektivně obejito. Navrhovatel zdůrazňuje, že „pokračováním ve správním řízení za aktuální situace může dojít k nevratnému zmaření oprávněných zájmů navrhovatele a také ke znemožnění následné efektivní realizace souvisejícího soudního rozhodnutí“.
80. Navrhovatel dále uvádí, že „přerušení tohoto správního řízení nepředstavuje na rozdíl od nařízení předběžného opatření negativní zásah do sféry zadavatele. Pokud přitom byly

s ohledem na nutnost zajištění efektivitu výkonu budoucího soudního rozhodnutí dány důvody pro nařízení předběžného opatření, jakožto úkonu s negativním (nikoliv však nepřiměřeně negativním) vlivem na zadavatele, tím spíše jsou za stejným účelem dány důvody pro přerušování tohoto správního řízení, které na zadavatele žádný negativní efekt nemá.“

81. V závěru svého vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 27. 4. 2022 navrhovatel konstatuje, že v plném rozsahu trvá na svém návrhu.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

82. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména relevantních částí obdržené dokumentace o zadávacím řízení a vyjádření účastníků správního řízení, jako i na základě vlastního zjištění, rozhodl o zamítnutí návrhu, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. K výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

83. Podle § 6 odst. 1 a 2 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti. Ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
84. Podle § 28 odst. 1 písm. h) zákona je vybraným dodavatelem účastník zadávacího řízení, kterého zadavatel vybral k uzavření smlouvy.
85. Podle § 39 odst. 4 zákona může zadavatel (pokud zákon nestanoví na jiném místě jinak) provést posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení před hodnocením nabídek nebo až po hodnocení nabídek. U vybraného dodavatele musí zadavatel provést posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení a hodnocení jeho nabídky vždy.
86. Podle § 50 zákona zadavatel všem účastníkům zadávacího řízení odešle oznámení o výběru, ve kterém uvede identifikační údaje vybraného dodavatele a odůvodnění výběru, není-li dále (v zákoně) stanoveno jinak.
87. Podle § 122 odst. 1 zákona je zadavatel povinen vybrat k uzavření smlouvy účastníka zadávacího řízení, jehož nabídka byla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější podle výsledku hodnocení nabídek nebo výsledku elektronické aukce, pokud byla použita.
88. Podle § 122 odst. 2 zákona, pokud je v zadávacím řízení jediný účastník zadávacího řízení, může být zadavatelem vybrán bez provedení hodnocení.
89. Podle § 122 odst. 3 zákona zadavatel odešle vybranému dodavateli výzvu k předložení originálů nebo ověřených kopií dokladů o jeho kvalifikaci, pokud je již nemá k dispozici, a dokladů nebo vzorků, jejichž předložení je podmínkou uzavření smlouvy, pokud si je zadavatel vyhradil podle § 104 zákona.
90. Podle § 123 zákona zadavatel odešle bez zbytečného odkladu od rozhodnutí o výběru dodavatele oznámení o výběru dodavatele všem účastníkům zadávacího řízení s výjimkou jednacích řízení bez uveřejnění a zadávacího řízení, v němž je jeden účastník zadávacího řízení, musí být součástí tohoto oznámení

- a) zpráva o hodnocení nabídek, pokud proběhlo hodnocení nabídek,
- b) výsledek posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele, který bude obsahovat
1. seznam dokladů, kterými vybraný dodavatel prokazoval kvalifikaci, a
 2. u požadované profesní způsobilosti podle § 77 odst. 2, ekonomické kvalifikace a technické kvalifikace údaje rozhodné pro prokázání splnění jednotlivých kritérií kvalifikace,
 3. seznam dokladů nebo vzorků, jejichž předložení je podmínkou uzavření smlouvy, pokud si je zadavatel vyhradil podle § 104 písm. a),
 4. výsledek zkoušek vzorků, pokud si je zadavatel vyhradil podle § 104 písm. b).
91. Podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona zadavatel může zrušit zadávací řízení, pokud je v zadávacím řízení jediný účastník zadávacího řízení; tento důvod zrušení může zadavatel použít pouze do doby odeslání oznámení o výběru dodavatele.
92. Podle § 128 odst. 1 zákona je zadavatel povinen do 3 pracovních dnů od rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení odeslat písemné sdělení o zrušení zadávacího řízení všem účastníkům zadávacího řízení.
93. Podle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o zadávacím řízení

Zadávací dokumentace

94. Podle bodu 2.2 zadávací dokumentace je účelem šetřené veřejné zakázky „...uzavření kupní smlouvy na dodávku příměstských CNG autobusů a smlouvy o poskytování služeb full-service CNG autobusů po dobu 10 let.“.
95. Podle bodu 2.2 zadávací dokumentace je předmětem veřejné zakázky „...nákup příměstských nízkoemisních autobusů určených k zajištění dopravní obslužnosti veřejnou autobusovou dopravou ve čtyřech oblastech Karlovarského kraje, které budou využívat alternativní palivo CNG a splňovat aktuálně platnou emisní normu EURO 6/EURO VI.

Předmětem veřejné zakázky je dodávka celkem 109 nízkokapacitních CNG autobusů o délce maximálně 8,5 m (dále jen „malý autobus“), přičemž 11 těchto malých autobusů bude vybaveno tažným zařízením, a dodávka 61 velkokapacitních CNG autobusů o délce maximálně 11 m (dále jen „střední autobus“), přičemž 13 těchto středních autobusů bude vybaveno tažným zařízením a dalších 13 středních autobusů bude vybaveno přípravou na montáž skiboxu a nosiče kol. Současné vybavení tažným zařízením a přípravou na montáž skiboxu a nosiče kol se nepřipouští.

Předmětem veřejné zakázky je taktéž dodávka 8 sad revizorských zařízení.

(...)

Součástí předmětu veřejné zakázky je dále zajištění komplexních servisních služeb k dodaným autobusům (tzv. full-service) a jejich provozuschopnosti po dobu 10 let. Konkrétní specifikace těchto služeb je uvedena v závazném vzoru smlouvy o poskytování služeb full-service, který tvoří přílohu č. 6 této zadávací dokumentace (dále jen „závazný vzor servisní smlouvy“).

96. Podle bodu 2.8 zadávací dokumentace je šetřená veřejná zakázka „...spolufinancována z prostředků Evropské unie – Evropského fondu pro regionální rozvoj z Integrovaného regionálního operačního programu na základě 93. výzvy IROP – Nízkoemisní a bezemisní vozidla pro uhelné regiony II - SC 1.2 Ministerstva pro místní rozvoj, a to na základě těchto čtyř (4) projektů:

- *PODPORA VEŘEJNÉ HROMADNÉ DOPRAVY V KARLOVARSKÉM KRAJI V OBLASTI I. S CÍLEM ZLEPŠOVÁNÍ DOPRAVNÍCH SYSTÉMŮ ŠETRNÝCH K ŽIVOTNÍMU PROSTŘEDÍ A TO VYŘAZENÍM STÁVAJÍCÍCH AUTOBUSŮ Z DOPRAVNÍ OBSLUŽNOSTI KARLOVARSKÉHO KRAJE A NÁKUPEM NOVÝCH AUTOBUSŮ S POHONEM CNG.*

Id. č. EIS: CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013402

- *PODPORA VEŘEJNÉ HROMADNÉ DOPRAVY V KARLOVARSKÉM KRAJI V OBLASTI II. S CÍLEM ZLEPŠOVÁNÍ DOPRAVNÍCH SYSTÉMŮ ŠETRNÝCH K ŽIVOTNÍMU PROSTŘEDÍ A TO VYŘAZENÍM STÁVAJÍCÍCH AUTOBUSŮ A NÁKUPEM NOVÝCH AUTOBUSŮ S POHONEM CNG ZARUČUJÍCÍ NIŽŠÍ EKOLOGICKÉ ZATÍŽENÍ.*

Id. č. EIS: CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013400

- *PODPORA VEŘEJNÉ HROMADNÉ DOPRAVY V KARLOVARSKÉM KRAJI V OBLASTI III. S CÍLEM ZLEPŠOVÁNÍ DOPRAVNÍCH SYSTÉMŮ ŠETRNÝCH K ŽIVOTNÍMU PROSTŘEDÍ A TO VYŘAZENÍM STÁVAJÍCÍCH AUTOBUSŮ A NÁKUPEM NOVÝCH AUTOBUSŮ S POHONEM CNG ZARUČUJÍCÍ NIŽŠÍ EKOLOGICKÉ ZATÍŽENÍ.*

Id. č. EIS: CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013401

- *PODPORA VEŘEJNÉ HROMADNÉ DOPRAVY V KARLOVARSKÉM KRAJI V OBLASTI IV. S CÍLEM ZLEPŠOVÁNÍ DOPRAVNÍCH SYSTÉMŮ ŠETRNÝCH K ŽIVOTNÍMU PROSTŘEDÍ A TO VYŘAZENÍM STÁVAJÍCÍCH AUTOBUSŮ Z DOPRAVNÍ OBSLUŽNOSTI KARLOVARSKÉHO KRAJE A NÁKUPEM NOVÝCH AUTOBUSŮ S POHONEM CN.*

Id. č. EIS: CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013399

Protokol o prvním jednání hodnotící komise

97. Z bodu 2. dokumentu s názvem „Protokol o prvním jednání hodnotící komise“ ze dne 15. 9. 2021 (dále jen „protokol o prvním jednání hodnotící komise“) vyplývá, že „...ve lhůtě pro podání nabídek byla doručena nabídka 1 dodavatele, přičemž tato nabídka vyhověla kontrole dle § 109 odst. 2 ZZVZ.“. Současně z citovaného bodu protokolu o prvním jednání hodnotící komise vyplývá, že účastníkem zadávacího řízení, který nabídku podal je:

»Sdružení společností „CNG autobusy pro Karlovarský kraj“,

vedoucí společník SOR Libchavy spol. s r.o.

společník: Dekstra Bus a.s.«.

98. Z bodu 3. protokolu o prvním jednání hodnotící komise vyplývá, že „...[s] ohledem na skutečnost, že je v zadávacím řízení jediný účastník zadávacího řízení, nebylo v souladu s § 122

odst. 2 ZZVZ provedeno hodnocení nabídek, a tedy nebyla vyhotovena ani zpráva o hodnocení nabídek.“.

Protokol o druhém jednání hodnotící komise

99. Z bodu 2. dokumentu s názvem „Protokol o druhém jednání hodnotící komise“ ze dne 23. 9. 2021 (dále jen „protokol o druhém jednání hodnotící komise“) vyplývá, že » [n]a předchozím jednání komise přistoupila k posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení u účastníka, který podal jedinou nabídku, a to účastníka:

Sdružení společností „CNG autobusy pro Karlovarský kraj“,

vedoucí společník SOR Libchavy spol. s r.o.

společník: Dekstra Bus a.s. «.

Výzva k předložení dokladů

100. Z dokumentu s názvem „Výzva k předložení dokladů“ ze dne 7. 10. 2021 (dále jen „výzva k předložení dokladů“) vyplývá, že zadavatel ve smyslu § 122 odst. 3 zákona »...žádá tímto vybraného dodavatele zadávacího řízení, tj. sdružení společností „CNG autobusy pro Karlovarský kraj“ s vedoucím společníkem SOR Libchavy spol. s r.o., se sídlem Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy (dále jen „účastník“), o předložení následujících dokladů v rámci zadávacího řízení...«.

Usnesení rady Karlovarského kraje

101. Z dokumentu s názvem Usnesení z 219. jednání Rady Karlovarského kraje, které se uskutečnilo dne 31. srpna 2020 (mimo řádný termín) v budově Krajského úřadu Karlovarského kraje v době od 10:03 do 14:30 hodin (dále i jen „usnesení z 219. jednání rady Karlovarského kraje“), bodu 9. schváleného programu jednání mj. vyplývá, že rada »souhlasí a doporučuje Zastupitelstvu Karlovarského kraje ke schválení finanční krytí včetně vlastního spolufinancování všech čtyř projektů „Podpora veřejné hromadné dopravy v Karlovarském kraji v oblastech I. až IV. s cílem zlepšování dopravních systémů šetrných k životnímu prostředí a to vyřazením stávajících autobusů u dopravní obslužnosti Karlovarského kraje a nákupem nových autobusů s pohonem CNG“ ve výši max (...) na předfinancování celkových částek všech čtyř projektů Karlovarským krajem...«.
102. Z dokumentu s názvem Usnesení ze 49. jednání Rady Karlovarského kraje, které se uskutečnilo dne 27. října 2021 (mimo řádný termín) v budově Krajského úřadu Karlovarského kraje v době od 8:30 do 9:00 hodin (dále i jen „usnesení ze 49. jednání rady Karlovarského kraje“), bodu 1. schváleného programu jednání mj. vyplývá, že rada »souhlasí a doporučuje Zastupitelstvu Karlovarského kraje ke schválení informace o projektech „Nákup nízkoemisních autobusů pro I. - IV. oblast Karlovarského kraje“, registrační čísla projektů CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013402, CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013400, CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013401, CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013399...«, dále pak, že souhlasí a doporučuje Zastupitelstvu Karlovarského kraje ke schválení »VARIANTA A) navýšení finančního krytí projektů „Nákup nízkoemisních autobusů pro I. - IV. oblast Karlovarského kraje“ o 434.520.680,- Kč včetně DPH na nákup CNG u autobusů pro Karlovarský kraj jako nezpůsobilý výdaj financovaný na úkor transformačních projektů s předpokladem

dofinancování transformačních projektů z přebytku hospodaření kraje a současně navýšení finančního krytí na zajištění full-service služeb autobusů o 638.975.590 Kč vč. DPH financovaných ze schválených rozpočtů odboru dopravy a silničního hospodářství na roky 2023 – 2032 (nad rámec předpokládané výše výdajů na dopravní obslužnost – autobusy)

VARIANTA B) navýšení finančního krytí projektů „Nákup nízkoemisních autobusů pro I. - IV. oblast Karlovarského kraje“ o 434.520.680 Kč včetně DPH na krytí opětovného vyhlášení veřejné zakázky, kdy Karlovarský kraj jako zadavatel je povinen mít finančně krytou celou předpokládanou hodnotu poptávaných autobusů. Krytí zakázky je na úkor transformačních projektů s předpokladem dofinancování transformačních projektů z přebytku hospodaření kraje«.

103. Z dokumentu s názvem Usnesení z 52. jednání Rady Karlovarského kraje, které se uskutečnilo dne 22. listopadu 2021 v budově Krajského úřadu Karlovarského kraje v době od 9:00 do 11:25 hodin a od 11:35 do 12:57 hodin (dále i jen „usnesení z 52. jednání rady Karlovarského kraje“), bodu 72. schváleného programu jednání mj. vyplývá, že rada »schvaluje rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Nákup CNG autobusů pro Karlovarský kraj“ dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění, podle návrhu«, současně též »schvaluje písemnou zprávu zadavatele podle návrhu«, a dále »ukládá odboru řízení projektů na základě uzavřené smlouvy na definování předmětu zakázky a administraci veřejné zakázky č. KK002342/2020 učinit veškeré kroky nutné ke zrušení veřejné zakázky „Nákup CNG autobusů pro Karlovarský kraj“, prostřednictvím advokátní kanceláře ROWAN LEGAL advokátní kancelář s.r.o., a dále učinit kroky k úpravě zadávací dokumentace a následnému novému vyhlášení zadávacího řízení«.

Usnesení zastupitelstva Karlovarského kraje

104. Z dokumentu s názvem Usnesení z 12. jednání Zastupitelstva Karlovarského kraje, které se uskutečnilo dne 01.11.2021 v době od 9:03 do 20:44 hod. v Kulturním a společenském středisku Chodov, s.r.o., náměstí ČSM 1022, 357 35 Chodov (dále i jen „usnesení z 12. jednání zastupitelstva Karlovarského kraje“), bodu 47. schváleného programu jednání mj. vyplývá, že zastupitelstvo »schvaluje informace o projektech „Nákup nízkoemisních autobusů pro I. - IV. oblast Karlovarského kraje“, registrační čísla projektů CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013402, CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013400, CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013401, CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013399...«, dále pak, že schvaluje pro »VARIANTA A) navýšení finančního krytí projektů „Nákup nízkoemisních autobusů pro I. - IV. oblast Karlovarského kraje“ o 434.520.680,- Kč včetně DPH na nákup CNG u autobusů pro Karlovarský kraj jako nezpůsobilý výdaj financovaný na úkor transformačních projektů s předpokladem dofinancování transformačních projektů z přebytku hospodaření kraje a současně navýšení finančního krytí na zajištění full-service služeb autobusů o 638.975.590 Kč vč. DPH financovaných ze schválených rozpočtů odboru dopravy a silničního hospodářství na roky 2023 – 2032 (nad rámec předpokládané výše výdajů na dopravní obslužnost – autobusy)«, a dále pak, že schvaluje pro »VARIANTA B) navýšení finančního krytí projektů „Nákup nízkoemisních autobusů pro I. - IV. oblast Karlovarského kraje“ o 434.520.680 Kč včetně DPH na krytí opětovného vyhlášení veřejné zakázky, kdy Karlovarský kraj jako zadavatel je povinen mít finančně krytou celou předpokládanou hodnotu poptávaných autobusů. Krytí zakázky je na úkor transformačních projektů s předpokladem dofinancování transformačních projektů z přebytku hospodaření kraje«, a též že »schvaluje navýšení finančního krytí projektů „Nákup

nízkoemisních autobusů pro I. - IV. oblast Karlovarského kraje“ o 738.100 Kč včetně DPH na služby odborného měření referenční spotřeby CNG u autobusů pro Karlovarský kraj jako nezpůsobilý výdaj financovaný z rozpočtu odboru dopravy a silničního hospodářství pro rok 2021 z položky 5171 na zvýšení bezpečnosti silničního provozu«.

105. Z dokumentu s názvem Usnesení z 13. jednání Zastupitelstva Karlovarského kraje, které se uskutečnilo dne 13.12.2021 v době od 9:06 do 18:17 hodin v Kulturním a společenském středisku Chodov, s.r.o., náměstí ČSM 1022, 357 35 Chodov (dále i jen „usnesení z 13. jednání zastupitelstva Karlovarského kraje“), bodu 80. schváleného programu jednání mj. vyplývá, že zastupitelstvo »- *schvaluje informace o projektech „Nákup nízkoemisních autobusů pro I. - IV. oblast Karlovarského kraje“, registrační čísla projektů CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013402, CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013400, CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013401, CZ.06.1.13/0.0/0.0/19_115/0013399, uvedené v důvodové zprávě*

- schvaluje navýšení finančního krytí projektů „Nákup nízkoemisních autobusů pro I. - IV. oblast Karlovarského kraje“ o 434.520.680,- Kč včetně DPH na krytí opětovného vyhlášení veřejné zakázky, kdy Karlovarský kraj jako zadavatel je povinen mít finančně krytou celou předpokládanou hodnotu poptávaných autobusů. Krytí zakázky je na úkor transformačních projektů s předpokladem dofinancování transformačních projektů z přebytku hospodaření kraje a současně navýšení finančního krytí na zajištění full-service služeb autobusů o 8.822.412,50 Kč vč. DPH financovaných ze schválených rozpočtů odboru dopravy a silničního hospodářství na roky 2023 – 2027 (nad rámec předpokládané výše výdajů na dopravní obslužnost – autobusy).

- schvaluje navýšení finančního krytí projektů „Nákup nízkoemisních autobusů pro I. - IV. oblast Karlovarského kraje“ o 738.100,- Kč včetně DPH na služby odborného měření referenční spotřeby CNG u autobusů pro Karlovarský kraj jako nezpůsobilý výdaj financovaný z rozpočtu odboru dopravy a silničního hospodářství pro rok 2021 z položky 5171 na zvýšení bezpečnosti silničního provozu

- schvaluje navýšení finančního krytí projektů „Nákup nízkoemisních autobusů pro I. - IV. oblast Karlovarského kraje“ o 605.000,- Kč včetně DPH na administraci a realizaci nového zadávacího řízení na veřejnou zakázku na nákup nízkoemisních autobusů pro Karlovarský kraj jako nezpůsobilý výdaj z rozpočtu odboru řízení projektů na rok 2021«.

Rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení

106. Z dokumentu s názvem „Rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení“ ze dne 23. 11. 2021 vyplývá, že zadavatel rozhodl v šetřeném případě o zrušení zadávacího řízení ve smyslu § 127 odst. 2 písm. h) zákona, „...neboť v zadávacím řízení je jediný účastník tohoto zadávacího řízení.“. Z odůvodnění citovaného dokumentu dále vyplývá, že „[z]adavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel pouze jedinou nabídku, zároveň dosud nedeslal oznámení o výběru dodavatele.“.

Sdělení o zrušení zadávacího řízení

107. Z dokumentu s názvem „Sdělení zadavatele o zrušení zadávacího řízení“ ze dne 23. 11. 2021 vyplývá, že zadavatel „...tímto v souladu s § 128 ZZVZ sděluje účastníkovi zadávacího řízení (...), že Zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení na Veřejnou zakázku z důvodu dle § 127

odst. 2 písm. h) ZZVZ, neboť v zadávacím řízení na Veřejnou zakázku je pouze Účastník, a zároveň Zadavatel dosud neodeslal oznámení o výběru dodavatele.“.

Právní posouzení

108. Úřad v šetřeném případě posuzoval, zda zadavatel zrušil zadávací řízení v souladu se zákonem, přičemž posuzoval postup zadavatele v kontextu navrhovatelem namítaných skutečností.
109. Navrhovatel v šetřeném případě považuje za sporných několik skutečností. Předně dle jeho názoru došlo ze strany zadavatele k nezákonnému zrušení předmětného zadávacího řízení, když bylo dle navrhovatele učiněno k tomu nekompetentním orgánem. V souvislosti se zrušením zadávacího řízení navrhovatel rovněž napadá porušení § 127 odst. 2 písm. h) zákona, porušení základních zásad zakotvených v § 6 odst. 1 a odst. 2 zákona, jako i obecně závazných právních předpisů, zejména zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Současně navrhovatel namítá, že zadavatel porušil § 245 odst. 1 zákona, když se nevypořádal dostatečně a srozumitelně s jím podanými námitkami.

K tvrzené nezákonnosti zrušení zadávacího řízení

110. K problematice zrušení zadávacího řízení Úřad nejprve v obecné rovině konstatuje, že zákon rozlišuje mezi zákonnou povinností zrušit zadávací řízení a fakultativní možností zadavatele zrušit zadávací řízení v případech stanovených zákonem. Obligatorně zadavatel zadávací řízení zruší ve smyslu § 127 odst. 1 zákona, když po uplynutí lhůty pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek v zadávacím řízení není žádný účastník zadávacího řízení. Fakultativně může zadavatel zadávací řízení zrušit za podmínek stanovených v § 127 odst. 2 písm. a) až písm. h) zákona, popř. v § 127 odst. 3 zákona. Zákon tedy dává zadavateli možnost zrušit zadávací řízení, ale jen z důvodů taxativně vymezených. Zadavatel je tak oprávněn zrušit zadávací řízení dle svého uvážení, avšak pouze za předpokladu, že tak učiní z důvodu, resp. za situace aprobované zákonem.
111. Smyslem zákonem striktně vyjmenovaných situací, za kterých lze dle vůle zadavatele zrušit zadávací řízení je zejména omezení možnosti zneužití tohoto institutu, při současném zachování právní jistoty jednotlivých účastníků zadávacího řízení (dodavatelů). Jak ostatně dovodil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 2 Afs 64/2009-109 ze dne 27. 1. 2010, „(...) [j]akékoliv zrušení zadávacího řízení (...) musí být vykládáno restriktivně, aby bylo zamezeno libovůli (svévůli) veřejného zadavatele, která by mohla vyústit v korupci či nepřípustnou veřejnou odplatu (...)“, zrušení zadávacího řízení je vždy krajním řešením, ke kterému lze přistoupit pouze za splnění zákonných podmínek, a zároveň jej lze považovat za způsob ukončení zadávacího řízení v zásadě „nechtěný“, neboť výsledkem zadávacího řízení by (zásadně) mělo být uzavření smlouvy. Obdobně uvádí Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 30 Af 65/2013-70 ze dne 15. 10. 2015, že „[z]ákon o veřejných zakázkách zrušení zadávacího řízení nepreferuje. Účelem každého zadávacího řízení by měl být výběr nejvhodnějšího řešení, uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a její uskutečnění, a sice na základě výběru pro zadavatele nejvýhodnější nabídky (ať už na základě nejnižší ceny či celkově ekonomicky nejvhodnější nabídky) při dodržení zásad uvedených v § 6 zákona o veřejných zakázkách (...)“.

Úřad v této souvislosti dodává, že přestože se výše uvedené závěry Krajského soudu v Brně vztahují k předchozí právní úpravě obsažené v zákoně č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále i jen „ZVZ“), lze tyto obecné závěry aplikovat rovněž ve vztahu k zákonu. Je tedy nepochybně i za stávající právní úpravy nežádoucí (a rozporná se zákonem) situace, kdy by zrušení zadávacího řízení mělo být důsledkem libovůle (svévole) zadavatele v tom smyslu, že by zrušení zadávacího řízení nebylo jednoznačně podloženo objektivně existujícím důvodem, resp. by existovaly relevantní pochybnosti o tom, zda zrušení zadávacího řízení není vyvoláno např. tím, že se vybraným dodavatelem má stát dodavatel zadavatelem z nejrůznějších (zákonem však neaprobovaných) důvodů „nechtěný“. Při zrušení zadávacího řízení je tak třeba zejména klást důraz na dodržení zásady transparentnosti v tom smyslu, jak ji konstantně vykládá rozhodovací praxe Úřadu i soudů, tj. zrušení zadávacího řízení musí být provedeno takovým způsobem, který nevzbuzuje žádné reálné a objektivizované pochybnosti o tom, že zadavatel jedná korektně a regulérně, a že v zadávacím řízení využívá poctivých prostředků.

112. Z rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení vyplývá, že zadavatel zrušil šetřené zadávací řízení s odkazem na § 127 odst. 2 písm. h) zákona. Navrhovatel v šetřeném případě ve vztahu k zadavatelem provedenému zrušení zadávacího řízení namítá nejen porušení § 127 odst. 2 písm. h) zákona, konkrétně tedy skutečnost, že zadavatel ve svém postupu v rámci předmětného zadávacího řízení již odeslal navrhovateli oznámení o výběru dodavatele, a tedy nebyl již oprávněn využít postup dle citovaného ustanovení zákona, ale namítá mj. i skutečnost, že rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení bylo učiněno orgánem zadavatele, který k tomu nebyl kompetentní.
113. Úřad se bude nejprve zabývat námitkou navrhovatele týkající se orgánu, prostřednictvím kterého zadavatel rozhodl o zrušení šetřeného zadávacího řízení.
114. Navrhovatel v návrhu namítá, že rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení bylo učiněno dne 22. 11. 2021 radou Karlovarského kraje na jejím 52. jednání, která ale nebyla oprávněna o zrušení zadávacího řízení rozhodnout, protože neměla věcnou příslušnost, která náležela pouze zastupitelstvu Karlovarského kraje. Rozhodnutí o zrušení předmětného zadávacího řízení je z toho důvodu dle navrhovatele absolutně neplatné, neboť nebylo přijato k tomu kompetentním orgánem. Věcnou příslušnost zastupitelstva v souvislosti se zrušením zadávacího řízení dovozuje navrhovatel ze skutečnosti, že ač otázka ukončení předmětného zadávacího řízení náležela původně radě, zastupitelstvo na svém 12. jednání dne 1. 11. 2021 jednalo o radou navržených dvou variantách ukončení zadávacího řízení, čímž si dle přesvědčení navrhovatele zastupitelstvo svou působnost v této věci vyhradilo, i když žádná z variant schválena nebyla.
115. Zadavatel v této souvislosti ve svém vyjádření argumentaci navrhovatele zcela odmítá, považuje ji za nepodloženou a zjevně účelovou. Zároveň ve svém vyjádření uvádí, že rozhodování o zrušení zadávacího řízení spadá do pravomoci rady dle § 59 odst. 3 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tedy že rada v rámci tzv. nevyhrazené pravomoci zabezpečuje rozhodování v záležitostech patřících do samostatné působnosti kraje, pokud nejsou vyhrazeny zastupitelstvu nebo si je zastupitelstvo nevyhradilo, přičemž zastupitelstvo si, jak uvádí zadavatel, uvedenou otázku nevyhradilo. Zadavatel odmítá a považuje za irelevantní polemiku navrhovatele o tom, jakým způsobem si zastupitelstvo může vyhradit rozhodování o určité otázce, zda tak může učinit případně i konkludentně.

Zadavatel zdůrazňuje, že zastupitelstvo v souvislosti s šetřenou veřejnou zakázkou jednalo o jejím finančním krytí (respektive o finančním krytí projektů, jejichž je šetřená veřejná zakázka součástí), v žádném případě si nevyhradilo pravomoc k rozhodnutí ohledně ukončení předmětného zadávacího řízení, a to ani konkludentně, neboť otázka ukončení zadávacího řízení nebyla zařazena do schváleného programu 12. jednání zastupitelstva dne 1. 11. 2021, zastupitelstvo o ní nejednalo ani nerozhodovalo. Rozhodnutí o zrušení předmětného zadávacího řízení schválila rada na svém 52. jednání dne 22. 11. 2021. Současně zadavatel v této souvislosti dodává, že zastupitelstvo ani na svém 13. jednání dne 13. 12. 2021, kde opětovně mělo na programu otázku finančního krytí veřejné zakázky, respektive projektů, žádným způsobem nerozporovalo rozhodnutí rady, ale v rámci usnesení schválilo informaci o předmětném projektu.

116. Úřad k tomu uvádí následující.
117. Z usnesení z 12. jednání zastupitelstva ze dne 1. 11. 2021 mj. vyplývá, že zastupitelstvo *»schvaluje informace o projektech „Nákup nízkoemisních autobusů pro I. - IV. oblast Karlovarského kraje“«, dále pak, že schvaluje pro »VARIANTA A) navýšení finančního krytí projektů „Nákup nízkoemisních autobusů pro I. - IV. oblast Karlovarského kraje“ o 434.520.680,- Kč včetně DPH na nákup CNG u autobusů pro Karlovarský kraj jako nezpůsobilý výdaj financovaný na úkor transformačních projektů s předpokladem dofinancování transformačních projektů z přebytku hospodaření kraje a současně navýšení finančního krytí na zajištění full-service služeb autobusů o 638.975.590 Kč vč. DPH financovaných ze schválených rozpočtů odboru dopravy a silničního hospodářství na roky 2023 – 2032 (nad rámec předpokládané výše výdajů na dopravní obslužnost – autobusy)«, a dále pak, že schvaluje pro »VARIANTA B) navýšení finančního krytí projektů „Nákup nízkoemisních autobusů pro I. - IV. oblast Karlovarského kraje“ o 434.520.680 Kč včetně DPH na krytí opětovného vyhlášení veřejné zakázky, kdy Karlovarský kraj jako zadavatel je povinen mít finančně krytou celou předpokládanou hodnotu poptávaných autobusů. Krytí zakázky je na úkor transformačních projektů s předpokladem dofinancování transformačních projektů z přebytku hospodaření kraje«, a též že »schvaluje navýšení finančního krytí projektů „Nákup nízkoemisních autobusů pro I. - IV. oblast Karlovarského kraje“ o 738.100 Kč včetně DPH na služby odborného měření referenční spotřeby CNG u autobusů pro Karlovarský kraj jako nezpůsobilý výdaj financovaný z rozpočtu odboru dopravy a silničního hospodářství pro rok 2021 z položky 5171 na zvýšení bezpečnosti silničního provozu«.*
118. Současně pak z usnesení z 52. jednání rady ze dne 22. 11. 2021 mj. vyplývá, že rada *»schvaluje rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Nákup CNG autobusů pro Karlovarský kraj“ dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění, podle návrhu«, současně též »schvaluje písemnou zprávu zadavatele podle návrhu«, a dále »ukládá odboru řízení projektů na základě uzavřené smlouvy na definování předmětu zakázky a administraci veřejné zakázky č. KK002342/2020 učinit veškeré kroky nutné ke zrušení veřejné zakázky „Nákup CNG autobusů pro Karlovarský kraj“, prostřednictvím advokátní kanceláře ROWAN LEGAL advokátní kancelář s.r.o., a dále učinit kroky k úpravě zadávací dokumentace a následnému novému vyhlášení zadávacího řízení«.*
119. Dle názoru Úřadu z obsahu citovaných usnesení nelze nijak dovodit přesun kompetencí týkajících se předmětné veřejné zakázky z rady na zastupitelstvo. Z obsahu citovaných usnesení totiž dle Úřadu vyplývá jen to, že zastupitelstvo rozhodovalo, resp. jednalo

v souvislosti s veřejnou zakázkou pouze o jejím finančním zajištění, resp. o vyčlenění finančních prostředků kraje na realizaci předmětu veřejné zakázky, tedy o tzv. finančním krytí. Přesun kompetencí týkajících se posuzovaného případu z rady na zastupitelstvo tak v usnesení zastupitelstva není nijak zmíněn a z pouhé skutečnosti, že zastupitelstvo rozhodovalo, resp. jednalo o finančním zajištění veřejné zakázky, respektive projektů, jejichž je veřejná zakázka součástí, nelze dle Úřadu tento přesun bez dalšího dovozovat. Uvedený závěr dle Úřadu taktéž podporuje skutečnost, že usnesení rady, jímž bylo rozhodnuto o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, bylo učiněno až několik týdnů po daném usnesení zastupitelstva. Pokud by tedy Úřad přistoupil na tvrzení navrhovatele, že usnesením zastupitelstva došlo k přesunu kompetencí týkajících se posuzovaného případu z rady na zastupitelstvo, měla by rada i zastupitelstvo dostatek času vše zařídit tak, aby o následném zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku již rozhodovalo zastupitelstvo, což se ovšem nestalo. Z jednání, resp. nejednání daných orgánů kraje v dané věci tak lze také dovodit, že k žádnému přesunu kompetencí týkajících se posuzovaného případu z rady na zastupitelstvo zjevně nedošlo. V této souvislosti lze taktéž přisvědčit argumentaci zadavatele, že zastupitelstvo na svém 13. jednání ze dne 13. 12. 2021 nijak nerozporovalo usnesení rady ze dne 22. 11. 2021, jímž bylo rozhodnuto o zrušení zadávacího řízení. Dle Úřadu si lze jen těžko představit situaci, že by dané orgány zadavatele vzájemně nevěděly o svých krocích, resp. usneseních, které navíc byly opět činěny s několikátýdenním odstupem. Z uvedeného tedy Úřad dovozuje, že zastupitelstvo na svém 13. jednání ze dne 13. 12. 2021 již muselo mít informaci, že došlo ze strany rady ke zrušení zadávacího řízení, přičemž pokud se proti této skutečnosti nijak neohradilo, jak jasně vyplývá z obsahu usnesení z 13. jednání zastupitelstva ze dne 13. 12. 2021 (viz bod 105. odůvodnění tohoto rozhodnutí), lze to brát jako další skutečnost podporující výše dovozený závěr Úřadu, tedy že k přesunu kompetencí týkajících se posuzovaného případu z rady na zastupitelstvo nedošlo. Úřad pak v obecné rovině akcentuje, že je příslušný k přezkumu postupu zadavatele v intencích § 248 zákona, přičemž s ohledem a argumentaci navrhovatele má za to, že nemá pochybnosti v tom smyslu, aby nebylo lze rozhodovat o postupu zadavatele dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona.

120. S odkazem na uvedené tedy Úřad konstatuje, že mu nevznikla pochybnost o platnosti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, jak již ostatně konstatoval i ve svém usnesení č. j. ÚOHS-05313/2022/511 ze dne 11. 2. 2022, jímž nevyhověl žádosti navrhovatele o přerušování správního řízení vedeného u Úřadu pod sp. zn. ÚOHS-S0003/2022/VZ.
121. Jak je uvedeno výše, navrhovatel v návrhu také namítá, že rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, a rovněž tak sdělení o zrušení zadávacího řízení bylo učiněno v rozporu se zákonem a zadavatel porušil § 127 odst. 2 písm. h) zákona. K tomu Úřad uvádí následující.
122. Postup dle ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) zákona se řadí mezi fakultativní možnosti zadavatele zrušit zadávací řízení (viz k tomu výše), přičemž dle citovaného ustanovení zákona zadavatel může zrušit zadávací řízení, pokud je v zadávacím řízení jediný účastník zadávacího řízení, přičemž zadavatel tento důvod zrušení může použít pouze do doby odeslání oznámení o výběru dodavatele. Úřad v této souvislosti dodává, že zadavatel může pro účely zrušení zadávacího řízení využít tento důvod pouze za kumulativního splnění obou uvedených podmínek.
123. K možnosti zrušit zadávacího řízení dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona se komentářová literatura [Podešva V. a kol., Zákon o zadávání veřejných zakázek. Zákon o registru smluv. Komentář,

Wolters Kluwer (ČR), Praha: 2016] vyjadřuje následovně: „Zadavatel je oprávněn zrušit zadávací řízení, pokud do zadávacího řízení podal žádost o účast, předběžnou nabídku nebo nabídku pouze jediný účastník zadávacího řízení, případně za situace, kdy zadavatel až na jednoho všechny účastníky ze zadávacího řízení na veřejnou zakázku vyloučil. Pro účely postupu dle komentovaného ustanovení je tedy nerozhodné, z jakého důvodu je v zadávacím řízení pouze jeden účastník zadávacího řízení.“. Ve stejném duchu se k § 127 odst. 2 písm. h) zákona vyjadřují rovněž další autoři komentářové literatury, když uvádí, že „[z]a předpokladu, že zadavatel v zadávacím řízení obdržel pouze jednu nabídku, či v situaci, kdy zadavatel dospěl pouze k jednomu účastníkovi zadávacího řízení, jehož účast v zadávacím řízení nezanikla postupem dle § 47 odst. 2 ZZVZ, je zadavatel oprávněn zrušit zadávací řízení, pokud tak učiní do doby odeslání oznámení o výběru dodavatele“ (Macek, I., Derková, R., Bartoň, D., Košťál, K., Marečková, E., Zatloukal, P. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Praktický komentář s judikaturou. Praha: Leges, 2017, s. 478), nebo že „[p]osledním důvodem pro možnost zrušení zadávacího řízení je situace, kdy je v zadávacím řízení jediný účastník zadávacího řízení. K tomu může dojít například v případě podání jediné nabídky, ale také v případě, kdy jsou všichni účastníci zadávacího řízení až na jednoho vyloučeni a zanikla jim účast v zadávacím řízení podle pravidel uvedených v § 47 odstavec 2. Tento důvod zrušení může zadavatel použít pouze do doby odeslání oznámení o výběru dodavatele“ (Herman, P., Fidler, V. a kol. Komentář k zákonu o zadávání veřejných zakázek. Plzeň: Aleš Čeněk, 2016, s. 341), anebo že „[v] neposlední řadě dává zákon možnost zadavateli zrušit zadávací řízení v případě, kdy se jej účastní jen jediný účastník zadávacího řízení, a to pouze do okamžiku, kdy zadavatel neodeslal oznámení o výběru dodavatele. V okamžiku odeslání oznámení výběru tohoto jediného dodavatele již daný důvod pro zrušení zadávacího řízení nelze využít“ (Krč, R., Vaněček, J. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, 1005 s.). Komentářová literatura (vč. komentáře autorů legislativního textu) tak shodně dospívá k závěru, že zrušit zadávací dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona může zadavatel, jenž má v zadávacím řízení jednoho účastníka (příčemž není rozhodné, zda tento byl jediným od samého počátku zadávacího řízení, nebo se jediným stal po vyloučení zbylých účastníků zadávacího řízení) a pouze do okamžiku odeslání oznámení o výběru (jediného) dodavatele.

124. Pokud jde o splnění podmínek pro zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona v šetřeném případě, tj. o to, zda je, resp. byl v šetřeném zadávacím řízení v době jeho zrušení jediný účastník (navrhovatel), a současně zda v okamžiku zrušení zadávacího řízení nedošlo ze strany zadavatele k odeslání oznámení o výběru, pak Úřad uvádí následující.
125. V šetřeném případě zadavatel v zadávacím řízení obdržel nabídku od jednoho dodavatele, jímž je navrhovatel. Z obdržené dokumentace o zadávacím řízení zároveň nevyplývá, že by zadavatel přistoupil k vyloučení tohoto jediného účastníka zadávacího řízení. Tudíž lze na základě právě uvedeného konstatovat, že v okamžiku, kdy ze strany zadavatele došlo ke zrušení zadávacího řízení, tj. dne 22. 10. 2021, se předmětného zadávacího řízení účastnil jen navrhovatel. Úřad má tedy za to, že v šetřeném případě byla naplněna podmínka jediného účastníka zadávacího řízení pro zrušení zadávacího řízení ve smyslu § 127 odst. 2 písm. h) zákona.
126. Ke splnění druhé podmínky, jejíž splnění je pro možnost zrušení zadávacího řízení v souladu s § 127 odst. 2 písm. h) zákona vyžadováno, tedy že zadavatel může zrušit zadávací řízení pouze do doby odeslání oznámení o výběru dodavatele, Úřad uvádí, že v šetřeném případě nastala

situace, kdy zadavatel v průběhu zadávacího řízení vyzval navrhovatele k předložení dokladů ve smyslu § 122 odst. 3 zákona (dále i jen „výzva dle § 122 odst. 3 zákona“). Mezi zadavatelem a navrhovatelem je však v této souvislosti sporné, zda tímto jednáním došlo ze strany zadavatele k odeslání oznámení navrhovateli o výběru dodavatele. Úřad k tomu uvádí následující.

127. Navrhovatel je přesvědčen, že tím, že ve výzvě, kterou jej zadavatel vyzval k předložení dokladů ve smyslu § 122 odst. 3 zákona, použil zadavatel formulaci „...žádá tímto **vybraného dodavatele**¹ zadávacího řízení, tj. sdružení společností „CNG autobusy pro Karlovarský kraj“ s vedoucím společníkem SOR Libchavy spol. s r.o., se sídlem Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy (dále jen „účastník“), o předložení...“, došlo ze strany zadavatele k oznámení o výběru dodavatele ve smyslu zákona. Zadavatel s uvedenou interpretací navrhovatele nesouhlasí, neboť, jak zdůrazňuje, „...z povahy věci je výzva k součinnosti zasílána před oznámením o výběru, jelikož na základě výzvy k součinnosti jsou obvykle předkládány dokumenty nutné pro odeslání oznámení o výběru...“. Zároveň zadavatel v této souvislosti konstatuje, že nemohl odeslat oznámení o výběru, když k výběru dodavatele zadavatelem ani nedošlo.
128. Úřad na tomto místě konstatuje, že pro posouzení splnění druhé podmínky zrušení zadávacího řízení dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona je rozhodující nikoliv zadavatelem provedený nebo neprovedený výběr dodavatele, ale skutečnost, zda ze strany zadavatele došlo nebo nedošlo k odeslání oznámení o výběru. Úřad však považuje za potřebné vyjádřit se i k pojmu „vybraný dodavatel“². Z pohledu terminologie zákona je totiž potřeba rozlišovat pojem „vybraný dodavatel“ před provedením rozhodnutí o výběru a po jeho provedení. V případě, že je účastník zadávacího řízení vyzván k předložení dokladů dle § 122 odst. 3 zákona, je sice ve smyslu citovaného ustanovení formálně označován jako „vybraný dodavatel“, ale ve skutečnosti se jedná o účastníka, který byl zadavatelem tzv. „předvybrán“ (před ověřením všech náležitostí), ale který nemusí být nutně tím, se kterým zadavatel nakonec smlouvu uzavře, neboť ještě může zjistit, že tento „předvybraný dodavatel“ nesplňuje vše, co zadavatel požadoval. Takový „předvybraný dodavatel“ tak nenaplnuje podmínky § 122 odst. 1 zákona týkající se povinnosti zadavatele vybrat k uzavření smlouvy účastníka zadávacího řízení, jehož nabídka byla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější podle výsledku hodnocení. Každý takový „předběžně“ vybraný dodavatel může být například i vyloučen ze zadávacího řízení podle § 48 odst. 8 zákona. Faktické rozhodnutí o výběru dodavatele tak může nastat až po okamžiku prokázání splnění podmínek účasti v zadávacím řízení. Naproti tomu skutečný vybraný dodavatel je pak ten, který „prošel“ i popsáním ověřením veškerých zadavatelem požadovaných náležitostí a zadavatel jeho výběr oznamuje ve smyslu § 50 zákona, resp. § 123 zákona. V této souvislosti tak lze v šetřeném případě navrhovatele považovat „pouze“ za „předvybraného dodavatele“, nikoliv za vybraného dodavatele.
129. Pokud tedy navrhovatel vyvozuje, že daná výzva dle § 122 odst. 3 zákona je oznámením o výběru dodavatele ze skutečnosti, že v ní byl označen jako „vybraný dodavatel“, a v souvislosti se samotným zněním § 122 odst. 3 zákona, ze kterého dle navrhovatele vyplývá, že tato výzva je odesílána vždy pouze vybranému dodavateli, nelze ve světle shora uvedeného

¹ Zvýrazněno Úřadem

² Viz: Informační list 1/2020. Stručný průvodce zadavatele světem veřejných zakázek. 3. díl. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, 2020, s. 13

výzvu zadavatele navrhovateli dle § 122 odst. 3 zákona považovat za oznámení o výběru dodavatele.

130. Nad rámec výše uvedeného Úřad uvádí, že v šetřeném případě nenastala ani situace předvídaná v § 50 zákona, resp. § 123 zákona, tedy že zadavatel v oznámení o výběru, které je povinen účastníkům zadávacího řízení odeslat, uvede nejen identifikační údaje vybraného dodavatele, ale svůj výběr rovněž náležitě odůvodní. Po posouzení obsahu sporné výzvy zadavatele navrhovateli (viz bod 100. odůvodnění tohoto rozhodnutí) Úřad dospěl k závěru, že v šetřeném případě sporná výzva zadavatele navrhovateli zákonem předvídané náležitosti nesplňovala. Tudíž i v tomto smyslu lze předpokládat, že nebylo záměrem zadavatele oznamovat navrhovateli výběr dodavatele. Úřad v této souvislosti k argumentaci navrhovatele ohledně citované výzvy, týkající se náležitosti oznámení o výběru ve smyslu § 50 zákona, kde navrhovatel uvádí mj., že *„[j]e sice pravdou, že výzva neobsahuje ve smyslu § 50 ZZVZ odůvodnění o výběru, nicméně v případě, kdy je účastníkem řízení toliko jediný dodavatel, není odůvodnění výběru jeho nabídky z povahy věci nezbytnou součástí oznámení o výběru, když důvod pro výběr jeho nabídky je zcela zřejmý. V takovém řízení totiž zadavatel nemá na výběr z více nabídek, a proto ani nemusí podrobněji odůvodňovat, proč vybral právě jedinou podanou nabídku. To reflektuje také ustanovení § 123 ZZVZ, dle kterého v případě, kdy je účastníkem zadávacího řízení toliko jeden účastník, nemusí být součástí oznámení o výběru zpráva o hodnocení nabídek ani výsledek posouzení splnění podmínek účasti...“*, současně konstatuje, že z § 50 zákona a ani z jiných ustanovení zákona nikterak nevyplývá, že v situaci, kdy je v zadávacím řízení pouze jeden účastník, nemusí oznámení zadavatele o výběru splňovat náležitosti citovaného ustanovení. Ustanovení § 123 zákona pracuje v případě zadávacího řízení, v němž je jen jeden účastník, pouze s výjimkou spočívající v tom, že součástí oznámení o výběru v takovém případě nemusí být zpráva o hodnocení nabídek a výsledek posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele, nikoliv však odůvodnění výběru. Obdobně i relevantní komentářová literatura dovozuje, že *„...nezbytnou náležitostí oznámení o výběru je odůvodnění tohoto výběru. Obsah a rozsah odůvodnění výběru zákon v komentovaném ustanovení blíže nespécifikuje. Obecně lze konstatovat, že se bude odvíjet zejména od významu zadávacího řízení (jeho předpokládané hodnoty a zvoleného režimu), druhu zadávacího řízení, celkového počtu podaných nabídek a zejména zvoleného způsobu hodnocení a vybraných kritérií hodnocení. S ohledem na základní zásady zadávacího řízení, zejména na zásadu transparentnosti a přiměřenosti, a rovněž s ohledem na sledovaný účel (zajištění minimální informovanosti uchazečů o zdůvodnění provedeného výběru), by z něj však mělo být vždy patrné, proč byla nabídka konkrétního dodavatele zadavatelem vybrána a v čem byla tato nabídka zadavatelem shledána, resp. vyhodnocena, jako nejvhodnější ze všech. Odůvodnění výběru prostým a strohým konstatováním typu, že se jedná o nabídku ze všech nejvýhodnější nebo o nabídku, která byla vyhodnocena jako nejvhodnější, požadavkům zákona a základním zásadám zadávacího řízení nevyhoví. Výše uvedené náležitosti oznámení o výběru jsou základními a minimálními náležitostmi oznámení, které ZVZ [zákon] stanoví pro všechny druhy zadávacího řízení.“³*
131. Úřad tedy na základě výše uvedeného nemůže přisvědčit tvrzení navrhovatele, že výzvou zadavatele dle § 122 odst. 3 zákona došlo k odeslání oznámení zadavatele o výběru

³ Dvořák, D., Machurek, T., Novotný P., Šebesta, M. a kolektiv. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, 1320 s.

dodavatele, a že tedy zadavatel nebyl oprávněn zrušit předmětné zadávací řízení dle ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) zákona. Pro úplnost pak Úřad dodává, že k obdobným závěrům dospěl i v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0610/2021 a zde vydaném rozhodnutí č.j. ÚOHS-04167/2022/500 ze dne 3.2.2022.

132. S ohledem na právě uvedené má Úřad za to, že v šetřeném případě byla ze strany zadavatele naplněna rovněž druhá podmínka pro zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona, tedy že zadavatel může zrušit zadávací řízení do doby, než odešle oznámení o výběru.
133. Jelikož v šetřeném případě má Úřad postaveno najisto, že ke dni zrušení zadávacího řízení byl v zadávacím řízení pouze jediný účastník (navrhovatel) a zadavatel neodeslal tomuto jedinému účastníkovi zadávacího řízení (tj. navrhovateli) oznámení o výběru, tedy byly naplněny obě podmínky pro možné zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona, má Úřad za to, že ze strany zadavatele došlo ke zrušení zadávacího řízení v souladu se zákonem.

K tvrzenému porušení § 245 odst. 1 zákona

134. Navrhovatel ve svém návrhu také namítá porušení § 245 odst. 1 zákona zadavatelem, neboť se dle jeho přesvědčení podrobně a srozumitelně nevyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách, konkrétně zadavatel dle navrhovatele nevypořádal několik podstatných argumentů.
135. Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že námitky jako procesní institut představují primární ochranu dodavatelů před nezákonným postupem zadavatele. Jsou-li námitky podány, je zadavatel povinen v rozhodnutí o nich uvést, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá, a své rozhodnutí odůvodnit v souladu se zásadou transparentnosti (§ 6 odst. 1 zákona) tak, aby bylo zpětně přezkoumatelné (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010 č. j. 1 Afs 45/2010 – 159). Tato povinnost zadavatele je pak v § 245 odst. 1 zákona zdůrazněna výslovným požadavkem, aby se zadavatel v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem v nich uvedených. Je tomu tak především proto, že prostřednictvím rozhodnutí o námitkách zadavatel stěžovatele seznamuje se svým pohledem na stěžovatelem vznesené argumenty, což může mít zásadní význam pro rozhodnutí stěžovatele o jeho dalším postupu, tj. zejména též o tom, zda bude proti postupu zadavatele, který jeho námitky odmítl, brojit návrhem u Úřadu či nikoliv. V případě, že se stěžovatel rozhodne návrh podat, jsou pak z povahy věci skutečnosti uvedené zadavatelem v rozhodnutí o námitkách významným podkladem pro náležitou formulaci a odůvodnění takového návrhu. V situaci, kdy zadavatel svůj postup (zpochybňovaný podanými námitkami) konkrétním způsobem nezdůvodňuje, je stěžovatel, chce-li hájit své právo na transparentní postup zadavatele, de facto nucen podávat návrh k Úřadu (přičemž nelze přehlížet, že s jeho podáním je spojena i povinnost složit peněžitou kauci) toliko na základě svých domněnek, tj. aniž by znal argumentaci, na jejímž základě zadavatel pokládá jeho tvrzení za nesprávná či irelevantní. Za této situace by pak bylo krajně nespravedlivé, aby zadavatel až v průběhu správního řízení představil komplexní argumentaci (kterou přitom musí znát od samého počátku, resp. od okamžiku, kdy se pro určitý postup rozhodl) opřenou o relevantní podklady, na základě které by dosáhl zamítnutí návrhu (s následným převodem navrhovatelem složené kauce na účet státního rozpočtu). Právě s cílem předejít naposledy zmíněným situacím zákonodárce v předmětných zákonných ustanoveních konstruoval takové pojetí vyřizování

námitek, které zajišťuje, že stěžovatel nebude na svých právech dotčen neochotou (či snad dokonce neschopností) zadavatele svůj postup racionálně hájit.

136. Pokud zadavatel, resp. rozhodnutí o námitkách, nevyhoví požadavku na přezkoumatelnost, může Úřad v souladu s ustanovením § 263 odst. 5 zákona uložit nápravné opatření spočívající jen ve zrušení rozhodnutí o námitkách. Zadavatel je v takovém případě povinen přezkoumatelným způsobem o námitkách rozhodnout znovu, neboť zákonodárce v předmětném ustanovení formuloval právní fikci, že okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu, kterým je toto nápravné opatření ukládáno, byly podány nové námitky s totožným obsahem. Takto „podané“ námitky pak nemohou být považovány za opožděné.
137. Se zřetelem k výše uvedenému tedy Úřad přikročil k posouzení toho, zda vypořádání navrhovatelem specifikovaných námitek ve smyslu § 245 odst. 1 zákona ob stojí, tedy, zda se zadavatel v rozhodnutí o námitkách vyjádřil podrobně a srozumitelně k navrhovatelem namítaným skutečnostem. V této souvislosti se Úřad zabývá námitkami, které navrhovatel v návrhu uvádí jako nevypořádané ze strany zadavatele v souladu se zákonem.

K obsahu námitek

138. Dle navrhovatele zadavatel v rozhodnutí o námitkách nevypořádal následující námitky.
139. Navrhovatel v námitkách namítal, že „[s]těžovatel tedy opakuje, že součástí povinnosti zadavatele postupovat v souladu se základními zásadami dle § 6 odst. 1 ZZVZ transparentně a přiměřeně je rovněž povinnost zadavatele dodržovat obecně závazné právní předpisy. Nelze v žádném případě přistoupit na to, že zadavatel zatíží zadávací řízení zásadní vadou rozporu s obecně závaznými právními předpisy, a zadávací řízení bude přesto posouzeno ze strany orgánu dozoru jako transparentní. Rovněž je třeba naprosto odmítnout, že nezákonné porušení ustanovení OZ by mohlo být nazíráno jako „přiměřené“ jednání zadavatele ve smyslu § 6 odst. 1 ZZVZ. Stěžovatel tak namítá porušení základních zásad dle § 6 odst. 1 ZZVZ rovněž tím, že zadavateli vznikla předsmluvní odpovědnost a jejím porušením by zadavatel způsobil škodu stěžovateli.“, přičemž se zadavatel dle navrhovatele nevypořádal s namítaným rozporem postupu zadavatele s obecně závaznými právními předpisy a zásadou přiměřenosti dle § 6 odst. 1 zákona.
140. Dále pak navrhovatel namítal následující: „[n]avíc pak stěžovatel upozorňuje, že i přímo v rámci svého rozhodnutí o zrušení zadavatel postupoval nevhodně, a tedy v rozporu se ZZVZ, neboť na svém jednání 22. 11.2021 usnesením č. RK 1314/11/21 současně se zrušením zadávacího řízení rovněž schválila realizaci veřejné zakázky malého rozsahu na administraci a realizaci nového zadávacího řízení, a to v hodnotě 500 tis. Kč bez DPH. Ačkoli tedy dosud platně nedošlo ke zrušení zadávacího řízení, zadavatel se již nyní zcela nevhodně zavazuje k výdeji veřejných finančních prostředků na přípravu nového zadávacího řízení, které ale vůbec nemusí být uskutečněno (např. z titulu nezákonnosti zahájení takového zadávacího řízení, jak bylo uvedeno výše), a tedy již nyní vynakládané prostředky mohou být vynaloženy neúčelně. Stěžovatel tak namítá porušení zásady hospodárnosti.“. Navrhovatel v této souvislosti konstatuje, že namítá porušení zásady hospodárnosti, k čemuž se dle jeho přesvědčení zadavatel nevyjádřil, resp. jeho vyjádření v příslušné části rozhodnutí o námitkách nelze považovat za vypořádání uvedené námitky ve smyslu § 245 odst. 1 zákona.

K obsahu rozhodnutí o námitkách

141. Zadavatel k namítaným skutečnostem v rozhodnutí o námitkách uvádí následující.
142. K námitce navrhovatele týkající se předšmluvní odpovědnosti a v té souvislosti navrhovatelem namítaném porušení obecně závazných právních předpisů a zásady přiměřenosti dle § 6 odst. 1 zákona zadavatel v rozhodnutí o námitkách v bodech 29. a dále mj. uvádí:

„K tvrzené předšmluvní odpovědnosti

29. Ve vztahu k této části námitek zadavatel s odkazem na výše uvedené shrnuje, že nepostupoval v rozporu se ZZVZ, když zrušil zadávací řízení z důvodu výslovně připuštěného zákonem, tj. zadavatel se nedopustil žádného porušení ZZVZ. Argumentace stěžovatele v rámci této části námitek se dále týká povinností zadavatele dle občanského zákoníku, nikoliv porušení ZZVZ, tj. tato argumentace je z hlediska rozhodnutí o námitkách zcela irelevantní a lze ji tak odmítnout.

30. K tomu zadavatel opakovaně dodává, že postup zrušení zadávacího řízení před odesláním oznámení o výběru je výslovně umožněn ZZVZ a jako takový nemůže být v rozporu se žádnými zásadami zadávacího řízení. Tvrzení, že postup zadavatele byl netransparentní a nepřiměřený z toho důvodu, že stěžovatel očekával uzavření smlouvy a vzniká tak na straně zadavatele předšmluvní odpovědnost, tak zadavatel odmítá.

31. K samotné tvrzené předšmluvní odpovědnosti zadavatel uvádí, že v zadávacím řízení nebylo stěžovateli žádným způsobem oznámeno, naznačeno nebo deklarováno, že s ním bude uzavřena smlouva. Každý zákona znalý dodavatel se musí zadávacího řízení účastnit s vědomím, že nemusí dojít k uzavření smlouvy, ať již z důvodu výběru nabídky jiného dodavatele nebo z jiných důvodů. K tomu je nutno zdůraznit, že dle ustálené rozhodovací praxe je zadávací řízení vysoce formalizovaný proces, u něhož může vést i sebemenší pochybení ke zrušení zadávacího řízení. Žádný odborně zdatný dodavatel tak nemůže počítat s uzavřením smlouvy, a to až do okamžiku oznámení o výběru či spíše až do okamžiku uplynutí lhůty pro podání námitek, jelikož podané námitky jsou též velice často důvodem pro autoremeduru a změnu postoje zadavatele v rámci zadávacího řízení.

(...)

34. Základní podmínkou pro případnou náhradu škody je vyvolání u smluvní strany tzv. „důvodného očekávání uzavření smlouvy“. Takové očekávání bude až výsledek sjednávání smlouvy, kdy smluvní strany ve své podstatě dospěly ke shodě na obsahu právního jednání. Půjde tedy o případy, kdy nepoctivá strana svým jednáním dala najevo, že z hlediska její vůle se již nejedná o volnou úvahu, zda smlouva bude uzavřena či nikoliv. V těchto případech je obsah právního jednání již fakticky dohodnut a zbývá naplnění posledního kroku, a to ad exemplum dosažením požadované formy, doložením naplnění určitého předpokladu nebo splnění podmínky, se kterou spojuje nepoctivá strana svůj souhlas s uzavřením smlouvy.

35. Za vyvolání „důvodného očekávání uzavření smlouvy“ je nutné s ohledem na výše uvedené jednoznačně považovat až odeslání oznámení o výběru. Uvedené ostatně koresponduje i s dikcí ZZVZ v rámci předmětného ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) ZZVZ, který umožňuje zrušení zadávacího řízení právě až do okamžiku odeslání oznámení o výběru.

(...)

37. S ohledem na vše výše uvedené zadavatel odmítá, že by porušil jakékoliv ustanovení

občanského zákoníku, přičemž opakovaně zdůrazňuje, že se jedná o civilněprávní nárok, tedy tato argumentace je z hlediska rozhodnutí o námitkách irelevantní.

38. Co se týče komunikace mezi zadavatelem a stěžovatelem ohledně podoby budoucího smluvního vztahu, tak k tomu zadavatel uvádí, že v rámci celé této komunikace nikdy stěžovateli nepotvrdil ani neslíbil, že s ním bude skutečně uzavřena smlouva. Naopak zadavatel opakovaně uváděl, že tato diskuze nad podobou budoucí smluvního vztahu probíhá pouze pro případ, kdy by bylo rozhodnuto o výběru stěžovatele, přičemž uzavření smlouvy rozhodně není touto komunikací garantováno. To ostatně vyplývá i z citace užití stěžovatelem, kdy docházelo k jednání se stěžovatelem „jakožto případným budoucím dodavatelem“. V rámci komunikace byl současně stěžovatel výslovně informován, že o osudu zakázky není rozhodnuto a na straně zadavatele probíhá interní rozhodování, jak dále postupovat (viz emailová komunikace ze dne 29. 10. 2021). Tato komunikace tak rozhodně nemohla založit tvrzenou předsmluvní odpovědnost zadavatele.

39. K tomu lze dodat, že ani výzva k součinnosti nemohla založit předsmluvní odpovědnost, jelikož tato může vzniknout až na základě oznámení o výběru. V tomto ohledu jistě stojí za zmínku, že předmětná komunikace, v rámci které byl stěžovatel informován, že o osudu zakázky není rozhodnuto, proběhla až přibližně tři týdny po předmětné výzvě k součinnosti. Stěžovatel tak rozhodně nemohl na základě výzvy důvodně předpokládat, že s ním bude uzavřena smlouva.

(...)

42. Ve vztahu k tvrzení, že v důsledku postupu zadavatele byla stěžovateli způsobena škoda, za kterou je odpovědný zadavatel, a že stěžovatel již nakoupil materiál pro realizaci a připravil dostatečnou kapacitu, zadavatel předně opakuje, že tato argumentace se vztahuje k případnému civilněprávnímu nároku, a proto je vzhledem k tomuto rozhodnutí o námitkách zcela irelevantní. Dále zadavatel dodává, že stěžovatel nemohl důvodně očekávat, že s ním bude s nejvyšší pravděpodobností uzavřena smlouva, jelikož mu nebylo odesláno oznámení o výběru ani mu zadavatel nic takového nedeklaroval, naopak ho na konci října informoval, že o osudu zakázky není rozhodnuto. Předsmluvní odpovědnost na straně zadavatele tak nemohla vzniknout.

143. Ve vztahu k námitce porušení zásady hospodárnosti zadavatel uvádí v bodech 26., 27. a 28. rozhodnutí o námitkách (jak upozorňuje navrhovatel v návrhu) následující:

„26. Tvrzení ohledně rozporu postupu zadavatele se zásadou hospodárnosti považuje zadavatel za absurdní. Předně zadavatel opakuje, že využití postupu výslovně umožněného zákonem nemůže být v rozporu se žádnou zásadou zadávacího řízení, tj. ani zásadou hospodárnosti. Nadto rozhodnutí, že zadavatel nebude vynakládat veřejné prostředky na plnění veřejné zakázky nelze považovat za nevhodné. K tvrzení ohledně dotace zadavatel uvádí, že část plnění veřejné zakázky měla být sice hrazena z dotace, nicméně další podstatná část plnění by musela být hrazena z rozpočtu zadavatele, tedy neuzavřením smlouvy na veřejnou zakázku dojde k úspoře těchto prostředků z rozpočtu zadavatele.

27. Jestliže stěžovatel dále namítá, že § 51 odst. 4 ZZVZ zadavateli zakazuje zahájit nové zadávací řízení na veřejnou zakázku s obdobným předmětem plnění před ukončením tohoto zadávacího řízení, tak zadavatel uvádí, že si je této skutečnosti vědom a rozhodně nehodlá

postupovat v rozporu se ZZVZ. Současně si však dovoluje uvést, že toto tvrzení je ve vztahu k tomuto zadávacímu řízení zcela irelevantní, jelikož stěžovatel podává námitky proti úkonům v rámci tohoto zadávacího řízení. Námitky proti úkonům v jiném zadávacím řízení nebo proti jinému zadávacímu řízení samotnému jsou v tomto ohledu nepřijatelné, nadto za situace, kdy žádné jiné zadávací řízení ani ještě nebylo zahájeno.

28. Stěžovatel dále uvádí, že zadavatel v novém zadávacím řízení neobdrží výhodnější nabídku, ale s jistotou obdrží nabídky vyšší. K tomu zadavatel předně uvádí, že zadavatel prozatím nezahájil nové zadávací řízení, takže spekulace o výši nabídkových cen jsou předčasné a ve vztahu ke zrušení tohoto zadávacího řízení irelevantní. Nadto je zcela zřejmé a logické, že stěžovatel tvrdí, že jeho nabídka je nejvýhodnější nabídkou na trhu, přičemž se však jedná o pouhé subjektivní tvrzení stěžovatele. K tvrzené výhodnosti nabídky zadavatel dále odkazuje na vypořádání námitek stěžovatele v rámci části 0. tohoto rozhodnutí.“.

K zákonnosti rozhodnutí o námitkách

144. Úřad po provedeném porovnání obsahu námitek, jež navrhovatel v návrhu uvedl jako nevypořádané, s obsahem rozhodnutí o těchto námitkách konstatuje, že neseznal důvody pro uložení nápravného opatření v podobě zrušení rozhodnutí o námitkách, neboť má za to, že předmětné rozhodnutí o námitkách je přezkoumatelné co do důvodů v něm uvedených i co do srozumitelnosti, k čemuž uvádí následující.
145. Ačkoli ustanovení § 245 odst. 1 zákona na zadavatele klade povinnost vyjádřit se v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně ke všem skutečnostem v nich uvedených, lze mít za to, že po zadavateli nelze požadovat, aby výslovně reagoval na každý zcela obecný argument, který obecně souvisí s každým potenciálním porušením zákona či jiných právních předpisů, pokud se přezkoumatelně vyjádří ke všem věcným argumentům, které navrhovatel v této souvislosti v námitkách uvedl.
146. Z obsahu námitek jako celku plyne, že navrhovatel námitkami brojí zejména proti zrušení zadávacího řízení. Úřad uvádí, že obecně si vždy lze představit, aby rozhodnutí o námitkách obsahovalo vypořádání námitek podrobnější nebo preciznější ze strany zadavatele, nicméně v šetřeném případě s ohledem na zadavatelem uplatněný důvod pro zrušení zadávacího řízení, který byl předmětem námitek, lze rozhodnutí o námitkách v rozsahu, v jakém námitky zadavatel vypořádal, považovat za dostačující. Úřad dodává, že v tomto kontextu považuje za vypořádané i námitky specifikované výše (jež navrhovatel v návrhu považuje za nevypořádané nebo vypořádané nedostatečně), neboť má za to, že se zadavatel namítanými skutečnostmi zabýval, jak plyne z výše citovaných částí rozhodnutí o námitkách, a je zřejmý i postoj zadavatele k této části argumentace navrhovatele, se kterou se neztotožňuje a současně vysvětluje, proč tomu tak je. Úřad v této souvislosti zároveň konstatuje, že dle jeho názoru rozhodnutí zadavatele o námitkách v tomto smyslu vyhovuje i požadavkům obsaženým v nedávném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 314/2020 ze dne 21. 10. 2021, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval, že: „[n]ámitkami a rozhodnutím o nich se skutečně vede určitý dialog mezi zadavatelem a dotčenými subjekty, které nevnímají jeho postup jako zákonný. Zadavatel (...) vypořádáním námitek vysvětluje a obhajuje svůj postup, čímž může předejít dalším řízením. Rozhodnutí zadavatele o námitkách, ač je svou povahou určitým stanoviskem zadavatele k námitkám, má vést i v případě, že jsou námitky nedůvodné, k odstranění pochybností o jeho postupu při zadávání veřejné zakázky.

Požadavek zákona na podrobné a srozumitelné vypořádání námitek není požadavkem nijak neurčitým (...). Obsahují-li námitky konkrétní argumentaci, je podrobným a srozumitelným rozhodnutím konkrétní odpověď na veškeré uplatněné argumenty.“

147. Úřad uzavírá, že zadavatel se v rámci rozhodnutí o námitkách vypořádal s podstatou navrhovatelem uváděných námitek a rozhodnutí o námitkách tak plní svůj účel, jelikož navrhovateli poskytuje možnost dostatečně se seznámit se stanoviskem a odůvodněním zadavatele, případně se následně vyjádřit k argumentaci zadavatele v rámci návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele.
148. S ohledem na výše uvedené má Úřad za to, že v šetřeném případě došlo ze strany zadavatele k vypořádání námitek v souladu se zákonem. Úřad tudíž v šetřeném případě neshledal důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263 odst. 5 zákona.

K dalším argumentům navrhovatele

149. Úřad v rámci prováděného dohledu v šetřeném případě posuzuje postup zadavatele při zrušení předmětného zadávacího řízení, a to v rozsahu navrhovatelem namítaných skutečností. Jak už Úřad uváděl i výše, navrhovatel ve svém návrhu namítá nezákonné zrušení předmětného zadávacího řízení, když bylo dle navrhovatele učiněno k tomu nekompetentním orgánem, a současně v souvislosti s dle navrhovatele nezákonným zrušením zadávacího řízení zadavatel porušil § 127 odst. 2 písm. h) zákona, základní zásady zakotvené v § 6 odst. 1 a 2 zákona, jako i obecně závazné právní předpisy (zejména občanský zákoník). Zároveň považuje rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze strany zadavatele za účelové, když dle přesvědčení navrhovatele primárním důvodem zrušení byla skutečnost, že zadavatel obdržel pouze jedinou nabídku, kterou považoval za nevýhodnou. Současně navrhovatel namítá, že zadavatel porušil § 245 odst. 1 zákona, když se nevypořádal dostatečně a srozumitelně s jím podanými námitkami.
150. Úřad tedy předně posuzoval, zda zadavatel postupoval při zrušení předmětného zadávacího řízení v souladu se zákonem a konstatoval, že zadavatel zrušil šetřené zadávací řízení v souladu se zákonem. S ohledem na učiněný závěr Úřad považuje za nedůvodné zabývat se tvrzeným porušením zásad zakotvených v § 6 zákona, když s ohledem na vše výše uvedené takové pochybení neshledává. K námitce navrhovatele týkající se tvrzeného porušení občanského zákoníku či jiných obecně závazných právních předpisů Úřad dodává, že s ohledem na příslušnost Úřadu vymezenou v § 248 zákona není k posouzení této otázky věcně příslušný, neboť dle citovaného ustanovení zákona vykonává dozor nad dodržováním pravidel stanovených pouze zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona. K tvrzené účelovosti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ve vztahu k případné nevýhodnosti nabídky navrhovatele Úřad uvádí, že pokud zákon aprobuje postup uplatněný zadavatelem v předmětném zadávacím řízení (tj. zrušení zadávacího řízení z důvodu, že je v něm pouze jediný účastník) a pokud Úřad v předcházejících bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí dovodil, že zrušení zadávacího řízení z uvedeného důvodu proběhlo v souladu se zákonem, je irelevantní se zabývat dalšími důvody, které zadavatele k danému postupu měly/mohly vést.
151. Navrhovatel ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 22. 2. 2022 namítá, že podklady rozhodnutí shromážděné v šetřeném případě Úřadem „...nejsou k okamžiku

posledního nahlížení do spisu ze strany navrhovatele úplné a kompletní. Výše uvedená skutečnost vyplývá zejména z e-mailové komunikace obsažené v dokumentu s číslem spisu „0043_0001“, ze které jednoznačně vyplývá, že mezi zadavatelem a navrhovatelem došlo k přeposlání souboru s názvem „Autobusy CNG_[OSOBNÍ ÚDAJ].xlsx“ s komentáři [OSOBNÍ ÚDAJ], který však není součástí správního spisu. Současně z e-mailové komunikace jednoznačně vyplývá uskutečnění telefonických hovorů o osobních jednání mezi zástupci zadavatele a zástupci navrhovatele, přičemž ve správním spisu nejsou založeny protokoly obsah a průběh těchto hovorů a osobních setkání zaznamenávající. Zároveň z uvedené komunikace vyplývá, že došlo k přípravě 2 dodatků ke smlouvě, která měla být na základě zadávacího řízení uzavřena. Ani tyto dodatky nejsou součástí správního spisu. Navrhovatel je přitom přesvědčen, že tyto dokumenty tvoří součást dokumentace o zadávacím řízení, a měli tak být ÚOHS doručeny ze strany zadavatele spolu s dalšími částmi dokumentace o zadávacím řízení na základě výzvy úřadu. Takový postup a doplnění těchto podkladů, kterými má zadavatel povinnost disponovat, právě ze strany zadavatele přitom navrhovatel při podání svého návrhu předpokládal a neměl tudíž povinnost je sám k návrhu přikládat, když například záznamy o uvedených jednáních ani sám nedisponuje.

(...)

Navrhovateli se navíc dále podařilo zajistit důkaz o tom, že v rámci zadávacího řízení došlo ke zpracování ekonomické analýzy výhodnosti variant zajištění dopravní obslužnosti, na kterou navrhovatel ve svých podáních poukazyval a jejíž existence byla ze strany zadavatele zpochybnována. Existence této ekonomické analýzy vyplývá z Materiálu pro jednání vedení Karlovarského kraje konané dne 14. února 2022, které navrhovatel přikládá k tomuto vyjádření. Ani tato analýza, která tedy prokazatelně existuje pak není součástí správního spisu, přesto, že na ní bylo opakovaně odkazováno a je tedy relevantním podkladem rozhodnutí.

(...)

Vzhledem k výše uvedenému je tak zřejmé, že správní spis neobsahuje všechny podklady rozhodnutí a není tak aktuálně možné ve věci rozhodnout. (...)

152. K uvedené námitce navrhovatele ohledně nekompletnosti podkladů rozhodnutí Úřad konstatuje, že je na zhodnocení a uvážení správního orgánu, které návrhy, důkazy, skutečnosti a dokumenty budou ve smyslu § 50 správního řádu tvořit podklady pro rozhodnutí. Současně Úřad s odkazem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v § 3 správního řádu konstatuje, že dle jeho přesvědčení jsou skutková zjištění shromážděná ve spise vedeném Úřadem v šetřeném případě dostatečná, když z nich jasně vyplývá skutkový stav tak, jak jej Úřad popsal v předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí, a o němž tak Úřad nemá pochybnosti ve vztahu k jím učiněným závěrům. Z uvedeného důvodu tedy Úřad danou námitku navrhovatele odmítá jako nedůvodnou.
153. K další námitce navrhovatele uvedené ve vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí, že zadavatel plánuje směřovat k zahájení nového zadávacího řízení se shodným předmětem, jakým je předmět veřejné zakázky dotčené ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0003/2022/VZ, a to, aniž by bylo toto správní řízení (a tedy i předmětné zadávací řízení) pravomocně ukončeno, Úřad uvádí, že v rámci předmětného správního řízení přezkoumává pouze úkony zadavatele učiněné v předmětném zadávacím řízení. Uvedenou námitku navrhovatele proto Úřad odmítá jako nedůvodnou.

154. Pro úplnost Úřad k replice navrhovatele týkající se vyjádření zadavatele k návrhu uvádí, že podle § 251 odst. 5 zákona v řízení zahájeném na návrh mohou účastníci řízení navrhopvat důkazy, uvádět skutečnosti a činit jiné návrhy nejpozději ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o zahájení řízení, nevztahuje-li se na ně omezení podle odst. 4 zákona. K později uvedeným skutečnostem, návrhům důkazů a jiným návrhům Úřad přihlédne v případech, kdy jimi má být zpochybněna věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí. Navrhovatel obdržel oznámení o zahájení správního řízení vedeného Úřadem pod. sp. zn. ÚOHS-S0003/2022/VZ dne 5. 1. 2022, přičemž replika k vyjádření zadavatele byla Úřadu doručena dne 1. 2. 2022. Z uvedených důvodů Úřad k argumentaci uvedené v replice nepřihlédl, nicméně podotýká, že obsah dané repliky navrhovatele posoudil a dospěl k závěru, že v rámci tam uvedené argumentace navrhovatel neuvádí oproti návrhu žádné nové skutečnosti, kterými by mohla být zpochybněna věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí.

K námitce o nezákonném postupu zadavatele

155. Nad rámec výše uvedeného Úřad v souvislosti s přípisem navrhovatele s názvem „Informace o nezákonném postupu zadavatele“ ze dne 1. 4. 2022 a jeho upřesněním, které navrhovatel provedl přípisem s názvem „Odpověď na dotaz ÚOHS“ ze dne 8. 4. 2022, ve kterém namítá porušení § 51 odst. 4 zákona zadavatelem v souvislosti s jeho postupem v rámci dalšího zadávacího řízení, uvádí, že v této věci je u Úřadu vedeno šetření pod. sp. zn. ÚOHS-P0199/2022/VZ, jelikož jednak skutečnosti uvedené navrhovatelem v daném přípise se týkají jiného zadávacího řízení, než je zadávací řízení, které je přezkoumáváno v rámci tohoto správního řízení a také dle Úřadu navrhovatelem uvedené skutečnosti nemohou nijak ovlivnit závěry učiněné v předcházejících bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

156. Úřad obdržel dne 27. 4. 2022 jako součást vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí ze dne 26. 4. 2022 opětovnou žádost navrhovatele o přerušlení správního řízení, k čemuž Úřad uvádí následující.

157. Úřad po posouzení citované žádosti neshledal, že by vyhověním této žádosti došlo k naplnění smyslu a účelu institutu přerušlení řízení. Proto Úřad citované žádosti nevyhovuje.

158. K argumentaci navrhovatele, týkající se nařízeného předběžného opatření v předmětném soudním řízení Úřad současně konstatuje, že z pohledu Úřadu uvedená skutečnost nezakládá důvod pro přerušlení správního řízení, ani nijak nemůže ovlivnit závěry vyslovené Úřadem v tomto rozhodnutí, jelikož nařízené předběžné opatření se týká zadávacího řízení „Nákup CNG autobusů pro Karlovarský kraj v roce 2022“ zahájeného oznámením uveřejněným dne 31. 3. 2022 ve Věstníku veřejných zakázek pod ev. č. Z2022-011557, tj. zadávacího řízení, jež není předmětem tohoto řízení.

159. V této souvislosti dále k námitce navrhovatele, aby Úřad „...přistoupil k přerušlení správního řízení až do okamžiku, kdy bude vydáno pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu (Okresního soudu v Karlových Varech) o předběžné otázce týkající se neplatnosti usnesení Rady Karlovarského kraje č. RK 1314/11/21 ze dne 22. 11. 2021. 10.“, neboť mj. „[s]tejně jako v případě pokračování v nově zahájených zadávacích řízeních, jehož nemožnost konstatoval soud s ohledem na ochranu práv navrhovatele a s ohledem na nutnost zajištění, že případné soudní rozhodnutí bude způsobilé v dostatečné míře ochránit práva navrhovatele, by totiž

v případě předčasného pravomocného skončení správního řízení (před vydáním pravomocného rozhodnutí o neplatnosti usnesení Rady Karlovarského kraje č. RK 1314/11/21 ze dne 22. 11. 2021) nebylo možné zajistit, že následné soudní rozhodnutí v dostatečné míře ochrání práva žalobce. Pokud by totiž bylo ve správní řízení pokračováno bez jeho přerušení a pokud by došlo k vydání pravomocného rozhodnutí o zamítnutí návrhu, došlo by k ukončení dotčeného zadávacího řízení dle § 51 odst. 2 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „ZZVZ“) ex lege a bez dalšího“, Úřad konstatuje, že přesvědčení navrhovatele o případné nedostatečné ochraně jeho práv v situaci, kdy Úřad předmětné správní řízení nepřerušil, vychází z nesprávného předpokladu, že Úřadem vydávané rozhodnutí nabývá právní moci bez dalšího okamžikem jeho vydání. V návaznosti na to pak navrhovatel ve svém vyjádření rovněž předjímá ukončení předmětného zadávacího řízení ex lege bez dalšího, a to k okamžiku vydání rozhodnutí Úřadu. Tak tomu však není. Navrhovatel i v případě, že Úřad v předmětném správním řízení rozhodnutí vydá, může využít příslušných procesních prostředků k obraně svých práv v případě, že by naznal jejich porušení. Současně dle Úřadu nelze nijak předjímat, k jakým závěrům pak dojde příslušný odvolací orgán. Úřad má tedy za to, že navrhovateli v šetřeném případě nejsou upírána žádná práva, a to ani v souvislosti s nepřerušáním předmětného správního řízení na danou žádost navrhovatele.

160. Z důvodu procesní ekonomie Úřad rozhodl o nevyhovění žádosti navrhovatele ze dne 26. 4. 2022 o přerušení správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0003/2022/VZ (výrok II.) rozhodnutím a nikoli usnesením, jak lze vyvodit z § 76 odst. 1 správního řádu, ve spojení s § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, resp. § 64 odst. 2 správního řádu⁴, a to rovněž s přihlédnutím k závěrům předsedy Úřadu, ke kterým dospěl v rozhodnutí č. j. ÚOHS-R0204/2018/VZ-04701/2019/321/ZSř ze dne 15. února 2019: „... Za třetí lze zmínit situaci, kdy navrhovatel uvede v návrhu rozsáhlou argumentaci týkající se výhrad, které v námitkách neuplatnil, pak o této části návrhu Úřad rozhodne podle § 257 písm. h) zákona samostatným výrokem. V této situaci zákon sice předpokládá formu usnesení, ale tato forma není nezbytně nutná, pakliže Úřad o zbytku návrhu rozhoduje rozhodnutím. Tudiž Úřad může podle § 257 písm. h) zákona přímo rozhodnout v samostatném výroku rozhodnutí, v jehož dalších výrocích pojedná zároveň i o dalších částech návrhu. Rozhodnutí je totiž vyšší forma než usnesení, tudíž v rámci něj může Úřad pojednat o všech skutečnostech, i o těch, u kterých, pokud by se rozhodovalo pouze o nich, by postačovala forma usnesení.“ Takový závěr potvrzuje např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1662/2004 ze dne 2. 5. 2005, z něhož vyplývá: „O zrušení rozsudku soudu prvního stupně a o vrácení věci k dalšímu řízení odvolací soud rozhoduje - jak vyplývá z ustanovení § 223 o.s.ř. - formou usnesení. Povahu usnesení neztrácí toto rozhodnutí ani v případě, je-li přiřčeno k jinému rozhodnutí odvolacího soudu, pro něž je ustanovením § 223 o.s.ř. stanovena forma rozsudku.“ Z toho důvodu Úřad rozhodoval o nevyhovění předmětné žádosti o přerušení řízení rozhodnutím.

Závěr

161. Ve světle všech shora uvedených skutečností Úřad uzavírá, že neshledal v postupu zadavatele v intencích v návrhu namítaných skutečností důvody pro uložení nápravného opatření, proto

⁴ Viz mj. rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-10904/2022/162 ze dne 7. 4. 2022

pode § 265 písm. a) zákona rozhodl o zamítnutí návrhu tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

162. Současně Úřad neshledal důvodnou žádost navrhovatele ze dne 26. 4. 2022 o přerušení správního řízení, proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti výroku I. tohoto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

Proti výroku II. tohoto rozhodnutí není podle § 262 písm. a) zákona podání rozkladu přípustné, neboť se jedná o usnesení, resp. rozhodnutí, kterým se upravuje vedení správního řízení.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží

1. Karlovarský kraj, Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary - Dvory
2. SOR Libchavy spol. s r.o., Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy